

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

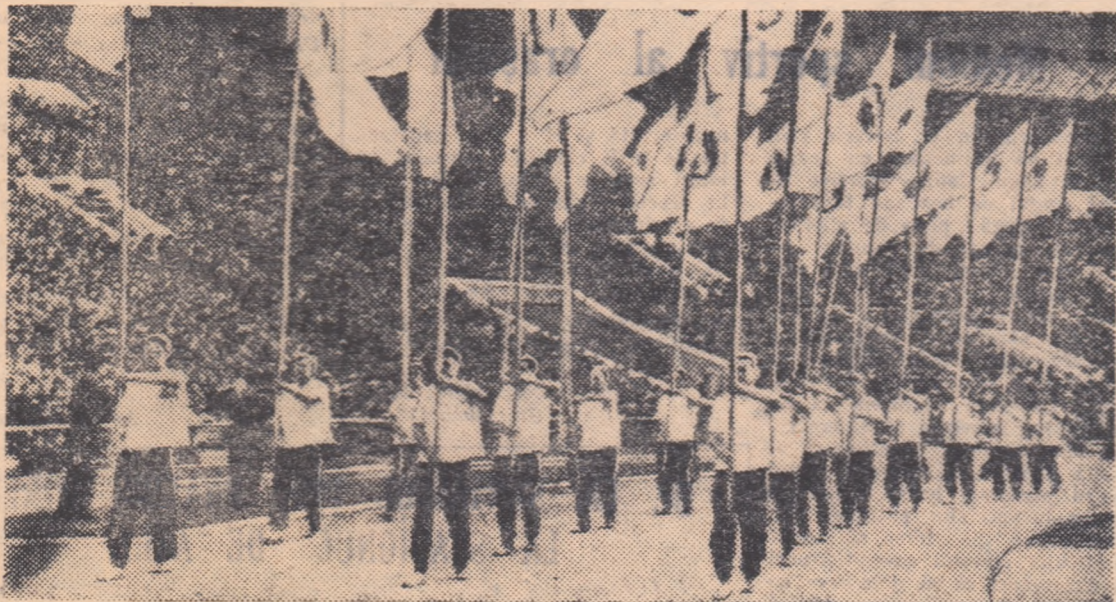
ANUL XIII Nr. 3062 * Marți 13 august 1957 * 8 pagini 25 bani

La Moscova s-a disputat cea mai mare competiție sportivă a anului

Sîmbătă seara i-am văzut pentru ultima oară pe participanții la a 3-a ediție a Jocurilor Sportive

Din noianul de impresii pe care și le lasă o competiție de atare anvergură, sînt unele mai preg-

care au concretizat eforturile concurenților, vă sînt de mult cunoscute. Vreau să vă împărtășesc a-

Un grup de stegari a deschis defilarea sportivilor la închiderea marilor întreceri de la Moscova (Telefoto Agerpres)

Internaționale Prietenești. De data aceasta însă ei pășeau pe pista marelui stadion nu pentru a se întrece în lupta sportivă, nu pentru a culege noi victorii și a doborî noi recorduri, ci pentru a-și lua rămas-bun de la cei care, timp de aproape două săptămîni, i-au privit și încurajat, le-au răsplătit cu aplauze calde eforturile.

nante, care apar primele în memorie cînd vrei să faci un sumar și nepretențios bilanș.

Iată, de pildă, concursul de atletism. Rezultatele lui, cifrele

cum altele, poate la fel de grăitoare ca și cele dinții. Au luat

VALERIU CHIOSE

(continuare în pag. a 4-a)

O IMENSA FAMILIE STRINS UNITĂ ÎN JURUL IDEII DE PACE

Invingători sau învinși, sportivii aflați în aceste zile la Moscova au format o imensă familie. Cîte noi prietenii s-au legat în timpul Jocurilor! S-a adevărit încă odată că aceste mari întîlniri ale sportivilor veniți din cele mai îndepărtate colțuri ale pămîntului se transformă în vibrante manifestații ale dorinței de pace și înțelegere, că nu există obstacole care să se ridice împotriva acestei firești dorințe. E greu de crezut că Adhemar Ferreira da Silva a făcut drumul atît de lung din Brazilia și pînă la Moscova doar ca să demonstreze că nimeni nu poate face trei salturi mai lungi ca ale sale, după cum Norman Read n-ar fi străbătut zeci de mii de kilometri doar pentru a mărșălui 20 de kilometri în jurul Moscovei. Ceva mai mult decît dorința obținerii unui rezultat înalt i-a adus pe ei, ca și pe toți ceilalți la Moscova. Este, în ultima esență, năzuința de a curăța glasul sportivilor de pretutindeni, de a i se alătura lui, în apărarea bunului fără de care însăși ideea de sport este compromisă: pacea.

CEA MAI MARE COMPETIȚIE SPORTIVĂ A ANULUI

Așa numeau gazetarii, în obituințele lor avancronice, acel impresionant ansamblu de manifestații sportive internaționale concentrate în numai cîteva zile pe stadioanele, bazinele și în sălile de sport ale Moscovei. Acum, după închiderea Jocurilor, se poate afirma că anticipările n-au dat greș. Am trăit aici clipele evenimentului sportiv care a polarizat atenția lumii întregi și care a fost, îndoiescabil, punctul central al sezonului internațional.

LA TELEFON CLUJUL...

Duminică, ne relata de la celălalt capăt al firului corespondentul nostru T. Iancu, a avut loc un concurs de verificare al juniorilor și junioarelor care se pregătesc la Cluj. Dintre rezultatele înregistrate, notăm: FETE. 100 m. Ileana Zilly 12,6 sec., Krista Macsay 12,7 sec., Geta Palade 12,8. 200 m. Zilly 26,4; Macsay 26,7; Drotlef 26,8. 500 m. Czully 1:12,7. 4x100 m. Palade, Macsay, Drotlef, Zilly

Simbătă și duminică la Cluj

Intîlnirea de atletism între echipele de juniori ale Romîniei, Poloniei și Cehoslovaciei

Clujul, martor în decursul anilor al atîtor zile de seamă din istoria atletismului nostru, va găzdui la sfîrșitul acestei săptămîni o interesantă intîlnire triunghiulară de atletism, între reprezentativele de juniori și junioare ale Poloniei, Cehoslovaciei și Romîniei. Cele trei echipe își vor măsura pentru a treia oară forțele în cadrul unei reuniuni comune. Prima oară au fost gazde polonezii, anul trecut cehii, iar acum ne-a sosit nouă rîndul să organizăm întrecerea triunghiulară.

VARȘOVIA

Cu redactorul Z. Gluszek, care va reprezenta ziarul „Prezgiad

MIRCEA STERN

Sportowy” la întrecerile de la Cluj, am procedat la un rapid schimb de informații. Noi i-am făcut cunoscut stadiul pregătirilor echipelor Romîniei și cele mai bune rezultate ale juniorilor noștri. Z. Gluszek ne-a comunicat numele cîtorva dintre atleții polonezi care vor evolua la Cluj și, firește, cărțile lor de vizită: performanțele. Iată-le. Băieți. 800 m. Jerzy 1:53,2 prăjină Bunn 4,17 m.; lungime Lawniczak 6,87 m.; triplu salt Niewolicki 14,11 m.; greutate Wierzicki 14,80 m.; sulijă Nikiczuk 62,09 m. Fete. 100 m. Richter 12,2 sec.; înălțime Ronczeska 1,565 m.; lungime Kozolik 5,83 m. Sulijă Zawro 44,80 m., Grabowska 44,88 m.

PRAGA...

La „Ceskoslovenski Sport” nu l-am găsit pe redactorul de atletism. Informații mai precise asupra echipelor Cehoslovaciei vom putea publica abia joi. Totuși, un confrate din redacția ziarului praghez ne-a informat asupra cîtorva dintre titularii siguri ai echipelor de juniori ale țării sale. De ce i-a numit așa? Veți înțelege citind rezultatele. Băieți. 100 m. Kynos 10,6 sec., 200 m. Kynos 22,2 sec., 1500 m. Helmlich 4:02,0; sulijă Vojtech 64,70 m.; Fete. 100 m. Kropaceova 12,4 sec.; lungime Kropaceova 5,41 m.; sulijă Janowska 43,15 m.

În cinstea zilei de 23 AUGUST

DE LA ȘANTIERUL DIN DEALUL SPIREI LA STADIONUL DE AZI...

Una din construcțiile cu care avem dreptul să ne mîndrim: parcul sportiv Dinamo din București.

O întrebare...

Mărturisesc că chemarea organizației U.T.M. a facultății m-a cam nedumerit: duminică, zi de muncă voluntară la stadionul din Dealul Spirei. Mi se părea cel puțin curios ca, la abia cîteva zile de la naționalizare, în perioada în care fiecare zi îți aducea vestea unui nou pas înainte spre scoaterea burgheziei de pe pozițiile deținute timp de decenii, noi, tinerii studenți să ne pierdem vremea pe șantierul unui... stadion. Și poate că nu m-ași fi dus nici măcar din curiozitate dacă povestea tragică a fostului stadion ANEF nu m-ar fi mișcat. Victimă a barbariei fasciste, bombardat fără milă în ultimele zile ale lui august 1944, odată cu Teatrul Național și alte asemenea „obiectivă militare”, stadionul stătea ca o rană deschisă în inima orașului. Am răspuns chemării și nu mi-a părut rău. Peste cîteva luni, cînd tribunele își etalau fargul înel gata să primească oaspeții la campionatele de atletism ale R.P.R., cînd noul stadion primea numele de „Stadionul Republicii”, m-am simțit mîndru că din cele 549.127 ore de muncă îmi aparțin și mie cîteva. Și astăzi încă, de cîte ori poposesc în tribuna stadionului devenit familiar nu numai bucureștenilor dar și atîtor sportivi de frunte din

multe țări ale lumii, îmi revin în minte primele mele clipe de nedumerire: cînd țara trecea prin astfel de transformări revoluționare cui îi ardea de construcția unui stadion!

...Și un răspuns

A mai curs ceva apă pe Dimbovița pînă cînd am căpătat răspuns la aceste nedumeriri. Și, între timp, din toată țara soseau noi vești despre construcții sportive ridicate ca din pămînt... Tinerii din Rm. Vilcea și-au construit un stadion în Zăvoi... Se reface bătrînul stadion al... Tineretului... La Poiana Stalin a început construcția unui mare complex sportiv de iarnă... Pe malul lacului Floreasca se ridică un bazin acoperit de înalt și o sală modernă de sport... Sportivii dinamoviști își construiesc un parc sportiv de toată frumusețea... Și, sub ochii noștri uimiți, proiectele deveneau, peste noapte parcă, fapte.

Am primit răspunsul la nedumeriri într-o zi de iunie a anului 1949 (la cîteva zile doar după aniversarea unui an de la naționalizarea principalelor mijloace de producție): apărea Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., lămurind odată pentru totdeauna rolul culturii fizice și al sportului în viața tinerei noastre democrații populare.

Au trecut ani...

...care au șters, cu palina timpului, momente emoționante, de care ne mai amintim doar din cînd în cînd. Și totuși, ei n-au reușit să ne alunge din minte fapta minunată a tinerilor brigadieri care, în numai 137 de zile, au ridicat pe locul unei imense gropi de gunoi, cel mai mare stadion al țării. Stadionul a primit numele Zilei și ce ne-a deschis luminoasele perspective ale unui viitor fericit. Cînd ar putea uita oare festivitatea inaugurării marelui stadion „23 August”, cînd tineri din toate ținuturile lumii au manifestat pentru pace și prietenie, în prima zi a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților?

Este drept că nu toate marile baze sportive construite de atunci au avut parte de o astfel de deschidere. Dar sîntem convinși că sportivii conștienți nu vor uita surpriza pe care au avut-o cînd au admirat pentru prima dată albul de templu grec al minunatului lor stadion, după cum și muncitorii Combinatului Metalurgic (Reșița) sau cei ai Uzinelor de Tractor din Orașul Stalin își vor aminti întotdeauna de clipele grele, dar pline de satisfacții ale construcției frumoaselor lor baze sportive complexe.

Dar, în timp ce scriu, văd parcă mirarea unora dintre cititori care, tot din materialele ale subsemnatului, au aflat că în regiuni ca Bacău sau Suceava s-au irosit banii fără a se termina nimic, că sport,

V. ARNAUTU

(continuare în pag. a 2-a)

In timp ce unii studenți preferă o partidă de șah, un meci de tenis de masă sau un joc de șah, alții sînt încințați să facă o plimbare cu barca pe apele lacului Tei.

Foto, Teodor Roibu

Repaus duminical La baza sportivă a tineretului studios de la lacul Tei

Pentru a ajunge la baza sportivă de la lacul Tei, a Ministerului Invățămîntului și Culturii, am ales o cale mai... originală: am străbătut lacul de la punctul terminus al liniei ferate plonierești. Aceasta, pentru că vroiam să ne facem o imagine de ansamblu asupra interesului care există față de bazele sportive amenajate de-a lungul malului acestui pitoresc lac. Și, ce surpriză plăcută, constatînd că, la o oră destul de matinală, „litoralul” era populat de un numeros public, iubitor de apă și soare!

Cu ce să începem?... Întrebare firească. O hotărîre este greu de luat atunci cînd ai de ales între mai multe activități, toate la fel de interesante. Ne-a scos din impas responsabilul bazei, tov. I. Ștefănescu, care — după ce ne-a pus în cunoștință cu multiple componente ale bazei — ne-a dat și câteva cifre, care vorbesc de la sine: în timp ce în luna iunie baza a fost vizitată de aproape 9500 persoane, de la începutul lunii iulie și pînă acum „documentele” precizează că aici au poposit peste 15.000 de vizitatori.

— Desigur, totul atrage cel mai mare

număr dintre toți care frecventează baza, ne-a informat tov. Ștefănescu. Există, aici, un centru de pregătire pentru copii (trei serii cu câte 80 de elevi) și unul pentru studenți, conduse de profesorii C. Boerescu, P. Angheliescu și Al. Monescu. Interes deosebit se acordă și antrenor Jim Călinescu, care a relevat și cu acest prilej remarcabilele sale calități pedagogice.

Am avut prilejul să asistăm chiar la o demonstrație, foarte reușită, în care au evoluat cîțiva studenți talentați ca I. Ștefănescu, anul III instalații, I. Cujeanu anul II medicină, Emil Schnapp anul III juridice etc.

Și alte discipline sportive se bucură însă de multă atenție. Astfel, la tenis de masă am putut urmări numeroase partide spectaculoase, în care am apreciat talentul deosebit al studenților Gabriel Ionescu și Gilbert Klepsch, ambii de la Politehnică. În timp ce la șah, foarte „tăioase” ni s-au părut partidele avînd ca protagoniști pe Eugen Nica, anul IV Politehnică, Serafim Istrate, anul V istorie, Ștefan Corojeanu

anul III Comerț Exterior.

Dacă ne-a surprins în mod nepăcut lipsa fetelor la diferitele întreceri sportive, în schimb ne-a încurajat prezența la bază a cîtorva cadre didactice de la Universitatea „C. I. Parhon” printre care conferențiarul Camil Suciu, asistenții Al. Negoită și N. Prișca, ceea ce reprezintă un „atu” în plus, pentru buna organizare a activității în cadrul bazei.

IN LOC DE INCHEIERE...

...Am vrea să amintim, în treacă, faptul că baza mai are nevoie de unele îmbunătățiri, în special la strandul rezervat copiilor: de asemenea o întrebare pe care ne-au pus-o mulți dintre studenții cu care am stat de vorbă și la care n-am putut primi răspuns: de ce nu se amenajează, — pe spațiul din spatele clubului, — terenuri de volei și baschet, treabă ce s-ar putea executa fără cheltuieli prea mari?... Cui i-ar reveni această îndatorire, Ministerului Invățămîntului și Culturii pe numele căruia figurează baza sau Universității „C. I. Parhon” care o administrează?...

Cititorii au cuvîntul

PINA CIND...

Prin scrisoarea de față doresc să vă fac cunoscute cîteva aspecte ale activității sportive care se desfășoară (sau, mai corect, care nu se desfășoară) în comuna noastră Ajumăși. În această comună destul de mare, și foarte aproape de București (10 km.), nu se mai practică de la un timp nici un sport. Și nu pentru că tinerilor din comună nu le-ar place sportul. Ci pentru că de dezvoltarea activității sportive în comuna Ajumăși nu se mai ocupă, de cîțiva ani, nimeni. Datorită totalului dezinteres al conducătorilor culturali și al sfatului popular comunal, sportul la noi în comună este deocamdată un... vis al tineretului. Pînă cînd oare?

N. Florin

NUMAI FOTBAL?

Există la noi la Tulcea un colectiv sportiv Recolta care funcționează pe lângă centrul mecanic. În cadrul acestuia, salariații nu pot

practica altă disciplină sportivă în afară de fotbal. De ce? Pentru că numai de fotbal se ocupă consiliul colectivului sportiv. Toate eforturile, toată munca, toată grija pentru echipa de fotbal. Restul disciplinelor sportive nu interesează pe tovarășii din consiliul colectivului sportiv. Voleiul, atletismul, baschetul și alte sporturi pe care salariații de la centrul mecanic le-ar practica, le sînt... inaccesibile.

P. Stan

O VECHE DORINȚĂ A CLUJENILOR

Este cunoscută în toată țara dragostea pentru sport a clujenilor. Fiecare manifestație sportivă atrage mii și mii de spectatori. Toate bune pînă aici. Lumea vine la manifestații sportive dar ce condiții de vizionare are? Foarte proaste. Și asta de ani de zile. Stadionul nostru nu are decît o „pucătică” de tribună, marea majoritate a spectatorilor fiind obligați să stea în picioare. Cînd e vreun cuplaj interesant sau o înfrîngere interna-

țională e un adevărat chin. Spectatorii vin de vreme, cu cîteva ore înainte de începutul meciurilor. Și stau în picioare ceasuri întregi.

Oare nu s-ar putea rezolva problema tribunelor la stadionul din Cluj? Eu cred că da, dar cu condiție: să existe o preocupare din partea celor ce răspund de activitatea sportivă în Cluj.

Ioan Iosif Popa

DE CE SINT NEMULȚUMIT

Am băluc de multe ori la ușițele comitetelor regional și orașenesc C.F.S. arătîndu-mi nemulțumirea asupra felului cum se muncește pe țărîmul gimnastic în Orașul Stalin. Sînt nemulțumit pentru că, deși avem condiții bune de pregătire (materiale sportive, echipament, antrenori) activitatea școlii sportive de tineret la gimnastică șchioapătă. Comitetul regional C.F.S. ne-a pus la dispoziție sala de gimnastică de la S.T.A. Toți noi nu ne efectuăm antrenamentele acolo. Din „motive personale” antrenamentele au fost purtate de tov. Alexandru Lup (antrenorul școlii) prin diverse săli, iar pînă la urmă, noi ne antrenăm afară sub Timpa, ceea ce prezintă două dezavantaje: aparatele se pot degrada, sînd uneori în ploaie și soare iar noi nu ne putem antrena în bune condiții avînd tot timpul drept „spectatori” copiii din oraș. Noi, elevii școlii, așteptăm ca situația semnalată să fie remediată.

Arpad Molnar

Medicul sportiv al orașului

Spectatorii din Tr. Severin s-au obișnuit să întilnească cu ocazia fiecărei manifestații sportive — lingă ringul de box sau țușa terenului, lingă pista de atletism sau la arena de poică — un om înalt, voinic, purtînd veșnic în mînă o servietă voluminoasă. La prima vedere, pare și el un spectator oarecare, aliat mai aproape de „fază” prin cine știe ce împrejurare. Dar este suficient ca un sportiv în întrecere să sufere cel mai mic neajuns, pentru ca această impresie să dispară: omul nostru părăsește brusc atitudinea de simplu spectator, pătrunde în plină viteză pe teren și acordă sportivului ajutorul convenit. Atunci îți dai seama că ai de-a face cu „îngerul păzitor” al sănătății sportivilor severineni, cu medicul sportiv al orașului.

Prin intervențiile sale prompte, dar mai ales prin grija permanentă, de zi cu zi, pe care o acordă sănătății sportivilor, medicul Mihail Alexandrescu a devenit una dintre cele mai populare figuri în rîndul sportivilor din Tr. Severin. În staționar, la policlinică și pe teren el face dovada unei înalte calificări profesionale, atrăgîndu-și, prin muncă conștiincioasă, încrederea și aprecierea sportivilor. În afara laturii curative a activității sale, dr. Mihail Alexandrescu acordă o deosebită atenție controlului medical periodic al sportivilor, ca și vizite medicale a sportivilor începători. În preajma marilor competiții de masă.

Firește, activitatea plină de elan a medicului severinean n-a trecut

neobservată și el a avut satisfacția de a fi chemat ca medic de loturi sportive naționale, de a fi în repetate rînduri evidențiat și de a primi diferite distincții pe deplin meritate. Și să nu uităm oca mai mare satisfacție pentru un om, pe care dr. Mihail Alexandrescu are dreptul s-o trăiască din plin: conștiința datoriei împlinite.

(după o corespondență de la Gh. Marafu)

DE LA ȘANTIERUL DIN DEALUL SPIREI LA STADIONUL DE AZI...

(Urmare din pag. 1)

tivii din Cluj tot mai doresc un stadion potrivit cu viața sportivă a orașului, că unele baze sportive se părăginesc din cauza unor răi gospodari. Da, am scris despre toate acestea și nici azi, cînd vorbesc despre marje realizări din construcția sportivă, nu pot face abstracție de ele. Principalul este însă să nu se transforme excepția în regulă. Da, au existat neglijențe, cazuri de risipă, iar unele

orașe au fost „uitate”. Sînt chestiuni regretabile, însă oarecum firești atunci cînd pornești de la ce am pornit noi pentru a realiza ceea ce s-a realizat. Dar, nu ai decît să citești recenta Hotărîre a Partidului și Guvernului privind reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport pentru a-ți da seama că, luptînd cu toate aceste greutăți, noi continuăm să construim!

Povestea tînarului ciclist Busard

O nouă lucrare a văzut lumina tiparului în excelenta colecție „Mendeiane” editată de ESPLA: „325.000 de franci” de Roger Vailland. Este povestea tînarului muncitor Busard din micul oraș francez Bionnaz. Împins de ambiție și de dorința de a se căsători cu Marie-Jeanne Lemercier, Busard încearcă să năvălească rîndurile clasei sale pentru a-și putea permite să ducă la îndeplinire visul său de a deveni un „snackbar” pe o autostradă. Disperata sa încercare de a câștiga cei 325.000 fr. care-l lipsesc, lucrînd împreună cu un prieten, timp de 6 luni și și noaptea la o presă a fabricii de materii plastice din localitate, se soldă dezastru o mîină tăiată și proprietatea asupra unei jalnice tavernă. Din tînarul plin de speranțe, domnie să-și trăiască viața așa cum crede el de cuviință, alături de Marie-Jeanne, n-a mai rămas decît o umbră, un invalid ursuz, ros de gelozie, care, final, ajunge tot la mașina de care încercase să fugă.

Fără a fi propriu-zis un roman cu subiect sportiv „325.000 de franci” este foarte interesant și instructiv pentru oricare dintre tinerii noștri sportivi. De ce? În primul rînd pentru că e o bună ocazie de a face cunoștință cu cîteva din laturile sportului cu pedale în Franța capitalistă. Busard, în disperata sa fugă din fața mașinii de presat, încearcă evadarea spre lumea mic-burgheză pe... bicicletă în circuitul ciclist de la Bionnaz. Alături de o interesantă descriere a circuitului și a alergătorilor care vîd în această cursă o trambulină spre ciclismul profesionist, Vailland ne oferă — în treacă — dar foarte sugestiv — cîteva interesante creații ale adevăratei fizionomii a sportului profesionist. În

ai doilea rînd, tînarul sportiv din țara noastră are posibilitatea să vadă care sînt condițiile de muncă și de viață ale sportivilor francezi, modul în care vlaga lor are ca rezultat doar îmbogățirea patronului: Busard, pentru a încasa cei 325.000 fr. care l-au costat 6 luni de chin și o mîină, cere „avocarea” patronului. Acesta i-o acordă cu dăruiele de adevărat filantrop, dar în realitate el câștigă din disperata tentativă a tînarului ciclist peste 500.000 franci!

Dar cartea lui Vailland nu e instructivă doar pentru sportivi ci și pentru cei care susțin că sportul nu-și poate găsi locul într-un roman adevărat. Spre convingere, reproducem cîteva rînduri dintr-o paralelă pe care autorul o face între forma sportivă și „forma” unui scriitor:

„Scriitorul ajuns la maturitate a rezolvat sau a învins conflictele lui interioare; problemele sale au devenit problemele omenirii din epoca sa; ca probleme personale nu-l rămîn decît cele ale dieteticii; în felul acesta tînde să regăsească revinovația sportivului, care nu se gîndește decît la forma lui, care nu vorbește decît de ea și care, cînd se apropie cite o mare competiție, își impune, de dragul ei, sobrietate și castitate.

Poate de aceea sînt eu atîta frățioasă dragoste pentru tinerii eroi ai stadioanelor, ai ringurilor și ai șoselelor. Cînd Busard trece linia albă a trecătorii citisem pe fața lui, din felul în care și-a aruncat capul pe spate, că simtea ceeași mare bucurie pe care o simt eu cînd scrișec un capitol de care sînt mulțumit”.

V. A.

Sarcini trecute cu vederea

Răspunzînd cititorilor care ne puneau întrebări pe marginea Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la reorganizarea mișcării sportive, ne-a surprins frecvența discuțiilor pe marginea sprijinului pe care sfaturile populare trebuie să-l dea mișcării sportive. Întrebările erau dintre cele mai diferite: sînt datoare sfaturile populare să ajute mișcarea sportivă? Cum se manifestă sprijinul pe care îl dau ele? Este vorba numai despre un sprijin pur moral sau de un ajutor efectiv dat întăririi bazei materiale a mișcării de cultură fizică și sport?

Fără a urmări clarificarea tuturor acestor probleme, trebuie să subliniem de la bun început un fapt. Hotărîrea menționează că „Sfaturile populare trebuie să asigure posibilități cît mai largi de dezvoltare a culturii fizice și sportului. În acest scop se vor construi și amenaja baze sportive folosind și fonduri din autoîmpunere și mobilizînd cetățenii la muncă voluntară”. Cu alte cuvînte, se cere sfaturilor

populare să acorde un sprijin efectiv, operativ și nu pur... „platonice”, așa cum cred încă unele comitete executive.

De fapt, această sarcină nu este trasată acum pentru intia dată și sînt foarte numeroase exemple de frumoase baze sportive amenajate cu concursul sfaturilor

PROBLEME actuale

populare, care au înțeles că dezvoltarea culturii fizice și a sportului pe teritoriul respectiv constituie o importanță îndatorire a organelor locale ale puterii de stat. Dar întilnim, spre regretul nostru, destul de adesea — cazuri de-a dreptul paradoxale — în care sfatul popular, în loc să sprijine lărgirea bazei materiale a mișcării sportive, dă dispoziții să se desființeze baze sportive existente sau să fie folosite în alte scopuri decît practicarea sportului.

Sezisirii recente privind astfel de situații ne-au sosit de la corespondentul I. Turjan, din raio-

nul Sighișoara. În comuna Tigmandru, de pildă, sfatul popular a dispus împărțirea terenului de sport în loturi pentru locuințe, fără a se preocupa de repartizarea unui alt teren pentru sport. În comuna Hoghilaș, președintele sfatului popular, tov. Laurențiu și președintele gospodăriei agricole colective, tov. Grădinaru, au dispus transformarea terenului sportiv în pășune. În comuna Daneș a fost ridicat în mijlocul terenului un stîlp din rețeau electrică. Un caz asemănător ne este sesizat de corespondentul Florea Valerian: terenul de sport din Stoiceni (raionul Băbeni) a fost transformat în arie de treier.

Iată cazuri care dovedesc că nu toate sfaturile populare comunale acordă importanța cuvenită sarcinilor ce le revin prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport. Și socotim de datorită sfaturilor populare raionale și regionale să ia toate măsurile necesare pentru ca sarcinile trasate prin Hotărîre să devină fapte.

Bănuiesc, dragi cititori, că nu vă pasionează datele autobiografice. Vă cer totuși permisiunea de a vă mărturisi o trăsătură autobiografică: nu s-o fire de poet, ușor impresionabilă. De aceea, probabil, nici nu mă entuziasmez lesne, dar nici nu-mi pierd firea la orice fleac. În anii aceștia din urmă m-am trezit însă impresionabil din cale afară atunci când aud, citesc, dar îndeosebi atunci când văd cu ochii mei construcțiile de tot felul care se ridică mereu. În acest caz, prozaicele schele, rogojini, prozaicul moloz, etc. mi se par demne de a fi cîntate în versuri dintre cele mai înaripate. Greaua muncă a celor ce sapă pămîntul, cărămirile sau înalță zidurile îmi apare ca o măiastră simfonie ale cărei sunete armonioase sînt de neuitat.

Acum, veți înțelege, desigur, sentimentele ce mi le-a trezit cîntarea convorbirii cu tovarășul Pompiliu Macovei, arhitectul șef al orașului București, convorbire apărută nu demult în SCINTEIA sub sugestivul titlu: „Bucureștii în perspectiva timpului”. Sînt cuprinse în această convorbire cifre ale căror tîlc face ca inspirația să-și prindă aripi și să te poarte departe în viitor. Intr-adevăr, în ceea ce specialiștii numesc alît de prozaic „șchița planului general de sistematizare a Bucureștilui”, poezii au, după umila-mi părere, un izvor nesecat de inspirație. Se menționează aci mii și mii de apartamente, zeci de hectare de spații verzi și parcuri, fabrici și combinate, teatrul și circurile de stat, casa tineretului, etc. Dar ca o deformație profesională, dacă vreți, mai impresionat am fost citind că „pe dealul Uranus, mai sus de Arhivele Statului, se prevede de asemenea amenajarea unui parc și a unui Palat al sporturilor”. Simplu, nu? Amenajarea unui parc și a unui Palat al sporturilor. Cîteva cuvinte puse alături. Suficiente totuși, pentru ca imaginația, care zboară mai iute chiar ca o rachetă cu reacție sau ce altceva o mai fi descoperit mîntea omului veșnic incoditoare, să te poarte pe aleile acestui nou parc și prin sălile marelui Palat al sporturilor din Capitală. Și cîte lucruri interesante nu descoperi aci? Dar las în grija poezilor și scriitorilor să vi le descrie mai meșteșugit decît o pot face eu.

Noi știm, așa cum știe oricine, că de vreme ce este trecut în plan se cheamă că așa va fi. Așa ne-am obișnuit noi în anii aceștia de democrație populară. Că vor trece pînă atunci cîțiva ani este adevărat. Este firesc să fie așa, că doar nu se pot face toate dintr-o dată. Și amarnic de mult mai sînt de făcut pentru a face viața noastră mereu mai frumoasă.

Da, nimeni nu se mai îndoiește, că obținînd aprobarea conducerii partidului și guvernului, vor deveni adevărate zecile de mii de apartamente și parcurile, sculpturile, palatele, printre care și Palatul sporturilor, terenurile de sport din cartiere și celelalte cuprinse în șchiță.

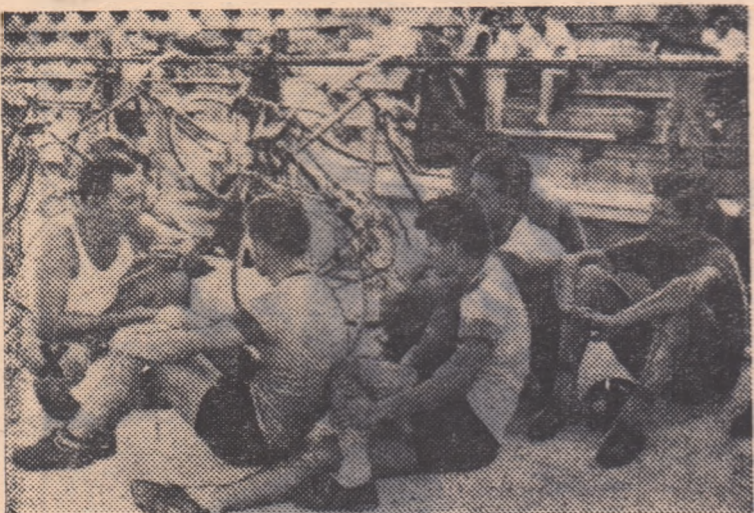
Gîndindu-mă la viitor, perspectiva luminoasă îmi este însă înlăunecată de o pată. Mică, este drept, dar tot este o pată. Ea se datorește edililor din Eforie, care, chipurile, pentru a înfrumuseța această stațiune care devine an de an tot mai îngrijită, au desființat baza sportivă. Și nu era cine știe ce de... capul ei, dar tot avea un teren de fotbal, unul de volei, baschet, o pistă G.M.A., niște gropi de sărituri, cercuri de aruncări, etc. Firește și această bază s-ar fi putut înfrumuseța împreună cu un gard frumos din beton, plantînd pe margine copaci, etc. Soluția găsită de edilii cu pricina a fost mai lesnicioasă: au desființat baza sportivă și au dispus plantarea unor salcîmi. Rezultatul: cîțiva copăcei firavi, între care au crescut bălării înalte pînă la pieptul omului. Și ca un memento: între bălării un panou de baschet pe un suport de fier, își scoate capul pentru a aminti generațiilor viitoare fapta... edililor.

Ne întrebăm și noi, împreună cu miile de vilegiaturisti de ce a fost nevoie de încă un parc de vreme ce, chiar peste drum se întinde un teren imens transformat și acesta în parc (rămîne între noi: tot prost îngrijit)? Nu-i păcat ca la Eforie unde s-au făcut atîtea lucruri bune (faleză nouă, străzi asfaltate, trotuare, scuaruri îngrijite, etc.) să dăinuie această pată? Nu s-ar putea oare modifica pe ici pe colo „planul de sistematizare” a Eforiei pentru a reface baza sportivă?

Ne revine în mînt și cazul Clujului. Acest frumos oraș, adevărată podobă a Ardealului, nu are o bază sportivă demnă de el. Și au pornit cetățenii și mai marii urbel de pe malurile Someșului să și-o facă. Dar tocmai cînd munca era în toi pe dealul Cetățuicii s-a constatat că locul, o fi el frumos, dar nu era prea potrivit. Și lucrul a fost lăsat baltă ca după multă tevatură să se găsească alt loc mai potrivit, înspre aeroport. Nu ar fi mai simplu ca în toate orașele, sau măcar în cele mai mari, să se stabilească de pe acum locul viitoarelor baze și construcții sportive? Firește ele se vor lăuri cu timpul, mai devreme sau mai tîrziu, dar că se vor construi nu încapă îndoială. Dacă este așa, atunci să fie cuprinse în șchițele planurilor de sistematizare, după buna pîhdă a edililor bătrînei urbe a lui Bucur.

Căci sportul ca și cîntul, dansul, teatrul și tot ce poate înfrumuseța viața omului, este și va rămîne de-apururi o cucerire scumpă a poporului nostru muncitor.

ȚICU SIMION

Înainte de începerea antrenamentului, Iulian Gociman (x) exploatază ciclștii de la C.C.A. ce au de făcut în timpul aplicării temei pe care le-a dat-o.

In curind
Vom asista la jocuri de fotbal care vor incepe la ora... 20,30

Dialog obișnuit sezonului estival.

— Te duci la fotbal?
— Pe căldura asta? Nu! Prefer să slau acasă și să ascult meciul la radio...

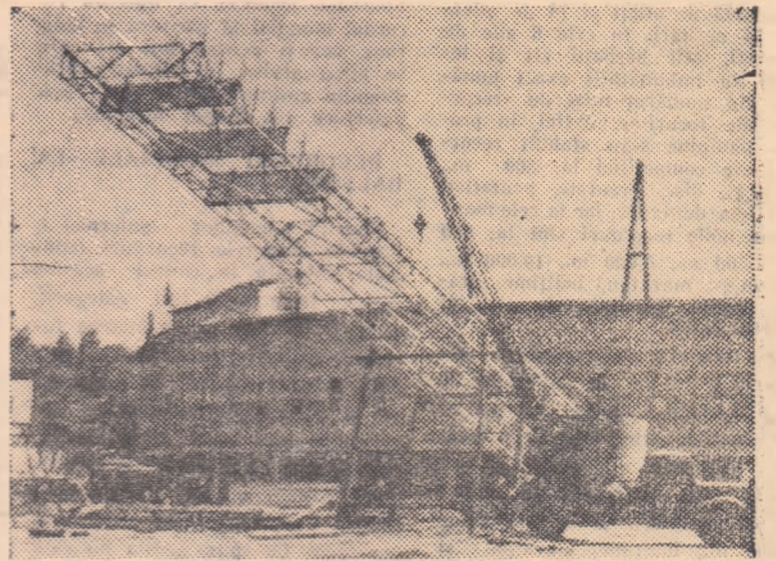
Amatorul de fotbal are — după cum se vede — „inamicii” săi, care de multe ori îl silesc să renunțe la plăcerea de a viziona un meci. Ei bine, iubitorilor de fotbal din Capitală le este rezervată pe curind — să sperăm că foarte curind chiar — o surpriză: unul din „inamicii” a fost silit să depună... armele. Dialogul (obișnuit!) cu care ne-am început reportajul va deveni neobișnuit, pentru că nu peste multă vreme vom avea plăcerea de a asista la primele jocuri de fotbal în noaptea.

ȘANTIER LA STADIONUL REPUBLICII

De citva timp, în urma contractului încheiat cu I.E.B.S. întreprinderea nr. 1 a Trustului Electromontaj din Capitală a deschis un șantier la Stadionul Republicii. Lucrînd după un proiect al I.S.P.E., întreprinderea amenajează instalația necesară jocurilor în noaptea.

Și nu e o treabă ușoară. Așa cum ne mărturiseau ing. M. Molho, șeful producției, și ing. I. Drăghici, șeful de șantier, această este prima lucrare de acest gen și de asemenea amplasată pe care întreprinderea o execută. Deci, cum s-ar spune o lucrare de debut.

Cu toate acestea calitatea nu suferă. Iată cîteva amănunte. În spatele tribunei a II-a vor fi montați trei stîlpi, adevărați coloși de metal, de 36 m. înălțime fiecare, iar de o parte și de alta a tribunei I-a se vor înălța, ca două sentințele, alți doi stîlpi de 30 m. Pe fiecare din acești stîlpi vor fi montate cîte 45 de reflectoare. În plus pe copertina tribunei I-a va fi instalat un stelaj

Încă puțin și primul dintre cei cinci piloni de oțel, care vor străluci de acum înainte Stadionul Republicii, va fi înălțat și fixat definitiv pe soclul de beton. Este un moment important care vestește că în curînd puternicele reflectoare vor inunda cu lumina lor terenul de joc.

pentru 48 de reflectoare. Pentru a vă face o imagine despre puterea de luminat a instalației este suficient să vă spunem că fiecare reflector are 1.000 de wați, ceea ce înseamnă că în orice loc de pe stadion vor fi în medie 150 luxi.

LA O SIMPLĂ APĂSARE DE BUTON...

Da, la o simplă apăsare de buton stadionul va fi scaldat într-o lumină ca de zi. Nu numai că se va putea juca fotbal în bune condițiuni, dar se va putea chiar filma, televiza, etc. Instalația va fi comandată automat de la o cabină specială. A fost prevăzut totul, chiar și eventualitatea că unul din reflectoare nu mai funcționează. Problema nu este simplă, pentru că o asemenea defecțiune sîrăcă omogenitatea plinzei de lumină. De a-

ceea pe fiecare stîlp sînt cîte reflectoare de rezervă, acționate — în caz de nevoie

LUCRĂRI AUXILIARE

Să nu credeți că odată stîlpii instalației este gata și lucrarea. Jocurilor în noaptea le sînt necesare și alte amenajări. Astfel, căile de acces din interiorul stadionului trebuie și ele luminate. Pentru aceasta vor fi instalați 55 de stîlpi cu cîte trei brațe, deci cu trei becuri. De asemenea, vor fi construite două stații de transformare, după cum este necesară și amenajarea cabinei de comandă. Un cablu special, care va fi importat din U.R.S.S., va face legătura între cabina de comandă și cei 5 stîlpi.

O singură informație lipsește din acest reportaj: cînd va fi gata instalația? Este greu de spus cu precizie. Constructorii, în frunte cu măistrul Nicolae Coșoloi, șeful de echipă Constantin Stanou și brigadierul Grigore Zamfirescu se străduiesc să o realizeze cît mai curînd. Vorba lor: „Adică cum? Nu vrem să asistăm și noi cît mai repede la un meci de fotbal în noaptea?” De aceea nu am mai insistat să aflăm data cînd va fi gata instalația. Cu asemenea constructori este cert că în curînd ne vom întîlni la primul joc de fotbal a cărui oră de începere va fi, probabil, 20,30!

CALIN ANTONESCU

O DUPĂ-AMIAZĂ PE VELODROMUL DINAMO...

Reluarea activității pe velodrom (este vorba de antrenament) a constituit, firește, un adevărat eveniment pentru iubitorii sportului cu pedale. După doi ani de așteptări, iată că velodromul și-a reprimis, în sfîrșit, adepții.

Pe toți acești îndrăgostiți de întrecerile pe ovalul de beton îi puteți întîlni în fiecare după-amiază pe pistă. Abia ieșiți din producție, iniulecă ceva și iau drumul spre velodrom. Soarele este încă destul de sus, dar asta nu poate constitui o piedică. Cicliștii rulează de zor. Au nevoie de zeci, sute și mii de ture. Au trecut doar doi ani de cînd nu au mai pedalat pe pistă, iar velodromul, cu virajele sale ridicate, adevărate „ziduri ale curajului”, trebuie să fie bine studiat, cunoscut în toate amănuntele lui.

Pista nouă, recent marcată cu linii albe, galbene și o dungă lădă de culoarea cerului (pasajul de refugiu sau „coasta de azur”, cum i se mai spune), joacă serios la fugă.

Majoritatea cicliștilor rulează încă pe pasuri mici. Nu fac încă sprinturi. Și dacă vreunul, mai inimos, sprintează, intervine antrenorul amintindu-i că, potrivit programului, încă nu a sosit momentul.

În schimb, Ion Ioniță, C. Voicu și I. Constantinescu, care au făcut și fond anul acesta, își pot permite „luxul” unei „călătorii” mai... arăloase.

Deunăzi, cînd am vizitat din nou velodromul, intraseră în funcție și cronometrele. Iulian Gociman (C.C.A.) umpluse deja cîteva file din carnetul său de antrenor cu tot felul de cifre și scurte însemnări. Arh. G. Nicolau și O. Amza (cîndva ciclist), ambii din comisia centrală, controlau cu... acele cronometre și condeul în mîna cîteva serii la viteză.

Desigur, cifrele sînt încă slabe. Pauza îndelungată ca și lipsa acomodării cu noua pistă își spușu cuvîntul. Iată, acum, se încearcă plonjoane din înălțimea virajelor. Lucrul nu reușește întotdeauna celor care încearcă. Șt. Lemindroiu, vechi specialist în asemenea acțiuni, se pare că și-a și crăsit mîntul cel mai nimerit pen-

tru declanșarea plonjonului. Tache Peire, nu se preocupă deocamdată decît de „ruperi” (plecări subite în sprint).

— Nu prea merge. Nu „vrea” să meargă încă așa cum aș dori, a punctat acesta puțin îndrîjnit că treaba nu merge potrivit intențiilor lui.

— Nu-i nimic, a intervenit „bătrînul” pîstar C. Ciohodaru (care în ciuda celor 40 de... primăveri își reia activitatea competițională) pînă la toamnă îi dibuim noi toate „tăinele” acestui velodrom modern.

C. Burcea, deși nu e antrenor la nici un colectiv, se ocupă cu multă dragoste de tineri, îndîmîrent din ce colectiv fac parte. Le corectează poziția, le verifică mîșinile și le tot șoptește cîte ceva la ureche, în timp ce antrenorul Șt. Borș, de la Energia, se îngrijește în mod special de evoluția antrenamentelor lui C. Reinhardt.

— Tăunule, trage mai tare, mai multe ture. Ai nevoie de rulaj mult, ești încă prea gras. Hai, nu slăbi cădența.

Și broboane mari de sudoare se preling pe fața Tăunului...

Printre tinerii C. Baciu, C. Florescu, Grigore Nicolae, Rebhotz și alții, care rulează susținut, se află și Ion Ocneanu, antrenor la Locomotiva P.T.T. A fost o „speranță” cu ani în urmă și, se pare, vrea să îndeplinească acum, ceea ce nu a făcut atunci...

Grupul ciclistelor este dirijat în această după-amiază de Dede Neogescu, Azalea Maxim, Ștefania Neagu, Constanta Fălțiceanu, Mi-oara Gheorghe și altele, deși fac parte din colective diferite, se antrenează împreună. Rivalitatea sportivă încă nu a „explodat”. Sînt doar în perioada de acomodare. Mai tîrziu? Ei, mai tîrziu, se schimbă situația. Încep antrenamente separate, cronometrări fără martori și convorbiri tehnice și tactice în cerc restrîns...

Și așa, zi de zi, în fiecare după-amiază, pe velodromul Dinamo se rulează de zor, pînă ce umbrele serii le amîntește sportivilor că trebuie să înceteze lucrul. A, cînd se va face instalația pentru „noaptea” atunci seara va putea cădea în voie, căci nimeni nu se va mai sinchisi...

EMIL IENCEC

Doză noi recorduri la tir realizate de V. Panțura

110 trăgători au participat la a III-a ediție a campionatelor de tir A.V.S.A.P. desfășurate la 10 și 11 august pe poligonul Tunari. La întrecerile de armă militară și pistol militar au fost invitați — în afara clasamentelor — și o serie de trăgători fruntași de la Dinamo și C.C.A.

MAISTRUL SPORTULUI VALERIU PANȚURU (DINAMO) A OBȚINUT ÎN PROBA DE ARMĂ MILITARĂ DOUĂ NOI RECORDURI R.P.R. (POZIȚIA GENUNCHI — 181 p. și 3x20 — 511 p.), DINTRE CARE CEL DE LA GENUNCHI ESTE DE O VALOARE DEOSEBITĂ.

Campionii A.V.S.A.P.: armă militară — Nicolae Stavru (reg. Stalin) 427 p.; pistol militar — I. Sasu (reg. Stalin) 476 p.; armă sport — D. Slavarache (reg. Cariova) 502 p.; armă sport — Maria Sinzian (reg. Timișoara) 482 puncte.

CONCURENȚII DE LA PISTOL VITEZĂ NU SE DEZMINT!

În „Cupa Festivalului” organizată de A.V.S.A.P. duminică dimineața, primii trei clasafi — campionul olimpic Ștefan Petrescu, maestrul emerit al sportului Gheorghe Likiardopol și maestrul sportului Marin Dochilă — au realizat aceeași excepțională performanță: 580 p. cu toate siluetele lovite. Departajarea lor prin baraj a dat câștig campionului olimpic (144 p.), urmat de Gheorghe Likiardopol (141 p.) și Marin Dochilă (136 p.). Au participat 17 concurenți.

La Moscova s-a disputat cea mai mare competiție sportivă a anului

(urmare din pag. 1)

parte 243 de atleți și 74 de atlete din 24 de țări. În cele 6 zile de întreceri, atât bărbații cât și femeile au îmbunătățit exact jumătate din numărul total de recorduri ale Jocurilor. Astfel, în probele feminine s-au stabilit recorduri ale competiției la: 800 m., 80 m.g., disc, greutate, pentatlon și stafeta de 4x100, iar la cele masculine noile recorduri sînt la: 800 m., 1.500 m., 5.000 m., 10.000 m., 400 m.g., maraton, înălțime, prăjină, sulică, greutate, decatlon și stafeta 4x100.

Din cele 18 noi recorduri ale Jocurilor, 12 au fost obținute de atleții sovietici, 2 de polonezi și cîte unul de atleți din Cehoslovacia, Ungaria, Iugoslavia și R.D.G. Este interesant de remarcat că în patru probe masculine (1.500 m., înălțime, maraton și 50 km. marș) rezultatele învingătorilor au fost superioare celor cu care s-au cîștigat probele respective la J.O. de la Melbourne.

Au existat în întrecerea atletică de pe stadionul Lujniki momente de un real dramatism. Nimeni nu va putea uita finisul impresionant al curse de 1.500 m., al întrecerii pe 5.000 m. sau al disputei femi-

nine pe 800 m. De asemenea, cred că clipele în care Kașkarov și Stepanov încercau să doboare recordul mondial la săritura în înălțime vor fi pentru toți cei care se aflau atunci în tribunele Stadionului amintiri dintre cele mai puternice din timpul Jocurilor.

RECORDURI MONDIALE LA HALTERE

Sportul oamenilor puternici a furnizat singurele recorduri mondiale doborîte în cadrul acestor Jocuri. În primele trei categorii, aceleași în care la Melbourne fuseseră realizate excelente recorduri, s-au înregistrat în concursul de la Moscova performanțe neobișnuite încă pînă acum. Imbucurător este că în rîndurile recordmanilor mondiali se află sportivii Chinei Populare. De altfel, în paranteză fie spus, acesta nu este singurul sport în care s-au remarcat aici sportivii chinezi. Ei sînt considerați, și pe bună dreptate, marea revelație a întrecerilor. Este mai mult ca sigur că în viitorii ani cuvîntul pe care-l vor avea de spus reprezentanții sportului din R.P. Chineză se va face tot mai simțit în viața sportivă internațională.

LA CANOTAJ, UN PASIONANT DUEL U.R.S.S. — R.P. ROMANIA

Țimp de 7 zile apa lacului Himki a fost arena pe care s-au disputat mari întreceri ale vislașilor. Lupta pentru supremație s-a dat între sportivii sovietici și romini. În fiecare probă, spectatorii urmăreau duelul dintre reprezentanții celor două țări, care au dominat cu autoritate întrecerile de canotaj. În clasamentul neoficial pe națiuni locul întâi a revenit la mare luptă vislașilor sovietici. Dar glorioșii lor învinși, reprezentanții țării noastre, s-au impus odată mai mult, prin dirzenia cu care au concurat, prin buna lor pregătire.

Nu voi face acum o statistică exactă. Este clar însă un lucru și anume acela că la Himki canotorii, canoiștii și caiacistii romini au probat încă odată că se numără printre cei mai buni din lume.

GIMNASTELE AU CONFIRMAT RIDICATA LOR VALOARE

Ocupînd locul doi, după reprezentativa U.R.S.S. echipa noastră de gimnastică a realizat o excepțională performanță, confirmînd ridicata ei valoare. Performanța reprezentanților noastre este cu atât mai strălucită cu cît a fost obținută într-un concurs care a egalat ca participare și valoare întrecerea olimpică de la Melbourne.

BILANȚUL STRALUCIT AL SPORTIVILOR NOȘTRI

La Jocurile Sportive de la Moscova România a fost reprezentată

de o delegație numeroasă, cea mai cuprinzătoare delegație sportivă rominească plecată vreodată peste hotare. Evoluția sportivilor romini pe stadioanele Moscovei a fost incununată de succes. Ei se întorc în patrie cu 37 medalii de aur, 100 de argint și 41 bronz.

Cel mai mare succes l-au reușit carotorii, boxerii și rugbiștii. În mod satisfăcător a evoluat grupul atleților. Deși restrîns el ne-a adus nu numai cîteva medalii dar și patru noi recorduri naționale. Tinerii scrimeri deși au avut de înfruntat adversari cu experiență incomparabil mai bogată decît a lor, au concurat cu mult curaj, obținînd unele rezultate de prestigiu.

IN LOC DE CONCLUZII, CIFRE

Din marile confruntări ale sportivilor se nasc întotdeauna rezultate de valoare. Așa a fost și aici. În întrecerile care au angrenat sportivi din 46 de țări s-au înregistrat 3 recorduri mondiale, 39 de recorduri ale Jocurilor și 25 de recorduri naționale. La atletism s-au doborît 10 recorduri naționale, la natație 8 recorduri ale Jocurilor și 11 naționale, la haltere 10 și, respectiv 4, etc.

Jocurile de la Moscova vor rămîne înscrise în cartea de aur a sportului mondial, ca o mare manifestare pusă în slujba idealului olimpic, de înfrățire a tineretului sportiv din lumea întreagă.

VALERIU CHIOSE

Tentative de recorduri motocicliste

Miine, pe dificilul urcuș în serpentine Hula, de la Mediaș, motocicliștii încep asaltul actualilor recorduri de viteză în coastă. Lista celor care vor face tentative de record cuprinde următoarele nume: 100 cmc. A. Munteanu (C.C.A.) și T. Maorie (Dinamo); 125 cmc. A. Munteanu (C.C.A.), R. Moldovan, C. Nedelcu și I. Popa (de la Dinamo); 150 cmc. Ilona Uilaky (Dinamo); 250 cmc. A. Munteanu, Fl. Costache și H. Ene (C.C.A.), C. Nedelcu (Dinamo), P. Gheorghiu (Energia) și Puiu Ovidiu (Voința); 350 cmc. Gh. Voiculescu, Ion Gheorghe (C.C.A.), N. Burcă, V. Szabo (Dinamo), Gr. Bereny, Șt. Iancovici (Energia); 500 cmc. Gh. Mormocea, Gh. Voiculescu (C.C.A.), N. Popescu (Energia), N. Băescu (Locomotiva), H. Schneider (Voința); 350 cmc. categ. B. Ion Gheorghe + Al. Huhn (C.C.A.), J. Ionescu + I. Gavrilă (Dinamo), V. Szabo + C. Mihaescu (Dinamo), C. Grigorescu + N. Dițescu (Energia); 500 cmc. categ. B. P. Enescu + Kestnerheimer (Dinamo); 750 cmc. categ. B. M. Dănescu + Al. Huhn (C.C.A.); J. Ionescu + I. Gavrilă (Dinamo); Gh. Gall + H. Sitzer (Energia), I. Tudorancea + I. Mățăoanu (Voința); auto sub 2 litri Al. Uță (Dinamo).

Tenismanul Cobzuc, fotbalistii Bodo și Soare și alți sportivi ai delegației noastre ovaționează pe rugbiștii după frumosul lor succes în fața echipei Llanelly.

După campionatul republican de juniori la canotaj

Succese care trebuie consolidate

Credem că nu greșim afirmînd că — din toate punctele de vedere — campionatul republican de juniori la caiac-canoe și canotaj academic a fost net superior edițiilor precedente. Numărul mare de finaliști, valoarea mult mai apropiată a concurenților, disputa cu adevărat pasionantă în cele mai multe probe, remarcarea citorva elemente deosebit de talentate, toate acestea sînt principalele noastre... argumente. Dar nu singurele. Am consensat cu bucurie și buna organizare a campionatului, arbitrajul competent (deși, uneori a fost apreciat prea... exigent), faptul că la campionate au putut să asiste numeroși antrenori din țară etc. Cîteva cuvinte despre alte probleme ridicate de desfășurarea campionatului:

• Cum s-au comportat concurenții? Nu ne referim la Igor Lipalit, Victoria Gheorghe, Augustin Tarța sau la ceilalți cîștigători, ci în general, la toți cei peste 350 finaliști. După părerea noastră, ediția din acest an a campionatului s-a desfășurat la un nivel tehnic satisfăcător. Aproape la toate probele de caiac-canoe (mai puțin la cele de canotaj academic) a fost o adevărată „bătăie” pentru primele locuri. Cît despre sosiri, putem spune că ele au dat multă

bătăie de cap arbitrilor. Uneori, chiar cu cîțiva metri înaintea sosirii puteai să întrevezi învingătorul dar cu multă greutate. Și, n-a trecut decît un an de cînd numeroși participanți la finalele de juniori mai că nici nu-și puteau „ține” culoarele...

• În acest an, antrenorii au muncit cu multă seriozitate pentru pregătirea participanților — mai numeroși ca oricînd. Prezența la startul probelor a reprezentanților unor noi centre de sporturi nautice (Aiud, Cluj, Constanța, Tulcea — unele la caiac-canoe, altele la canotaj academic) este, de asemenea, un fapt imbucurător. De munca antrenorilor este legată și pregătirea celor 70 de finaliști din colectivele Voința, 48 de la Tînrul Dinamovist și Energia, 46 de la Progresul sau 42 de la Locomotiva. Să nu uităm însă că au fost și „puncte negre”: unii antrenori au prezentat la start echipaje cu juniori sub sau peste vîrsta prevăzută în regulament (caiac 4 Voința Arad, schii dublu Voința Tg. Mureș), două echipaje de la Tînrul Dinamovist au fost descalificate (antrenorul n-a anunțat juriul că cei doi cîrmaci nu au greutatea necesară) etc.

La acest capitol, încă o singură întrebare: „Sînt, oare, mulțumiți cei opt antrenori de canotaj academic din București de pregătirea și, mai ales, de numărul concurenților care au reprezentat orașul București la aceste finale?” Amintim că la canotaj academic, ru s-au văzut (cu excepția probei de schii dublu) decît participanți din Timișoara și Arad.

• Eforturile Comisiilor Centrale respective pentru angrenarea tineretului în practicarea sporturilor nautice au fost încununată de deplin succes. Spor-

rea rîmărului de juniori rămîne desigur un obiectiv principal și pentru activitatea viitoare dar, credem că acum există condițiile și, mai ales, necesitatea de a se realiza un important salt calitativ. „Rezervele” primei noastre garnituri nu sînt chiar atât de bogate așa că marile performanțe nu mai pot fi așteptate prea mult. Trebuie oare ca ur. canotor să treacă de vîrsta junioratului pentru a deveni un sportiv de frunte al țării? Suficiente exemple din toate sporturile (inclusiv sporturile nautice) ne demonstrează că o astfel de concepție este eronată. Să cerem mai mult antrenorilor, mai mult juniorilor. Și unii și ceilalți vor da mai mult. Au toate posibilitățile.

• Și acum, o propunere pe care o facem Comisiilor Centrale respective, reluînd de fapt o discuție mai veche: revizuirea regulamentului care prevede — pentru calificarea la finale — obligativitatea prezenței la start a cel puțin patru echipaje.

• Insufisită o problemă materială. Este vorba despre necesitatea acordării unui efectiv sprijin material (în special la ambarcațiuni) alfit noilor centre cit și celor în dezvoltare. Dacă acum un an-doi ne plîngeam că sînt mai multe locuri în ambarcațiuni decît numărul participanților, acum lucrurile stau cu totul altfel. Cît mai multe ambarcațiuni înseamnă, de fapt, un mai mare număr de tineri canotori din rîndurile cărora se vor evidenția desigur numeroase elemente. Cît privește activitatea competițională a acestora, sugerăm ca în calendarul anului viitor să se prevadă pentru juniori și alte concursuri, în afara campionatului.

DAN GIRLEȘTEANU

PUNCTE NEGRE

Este vorba de campionatul de calificare la baschet. Care, alături de succese și bucurii ne pricinuește — regretabil — și necazuri. Satisfăcut, alți de performanțe organizatorice obținute de centre tinere în baschet. Giurgiu, de pildă, a oferit o plăcută surpriză echipelor participante prin modul atent cum a efectuat organizarea fazei de zonă, deși — și asta este foarte important spre combaterea unei concepții care începe să-și facă loc între echipele noastre — formația care reprezintă orașul nu emitea nici un fel de pretenții la locuri de frunte. Cei din Giurgiu au înțeles însă să fie gazde în adevăratul înțeles al cuvîntului și nu au urmat prostul exemplu al altor orașe care se dau peste cap și fac o bună organizare numai cînd... perspectivele performanțelor localnicilor sînt roze. Viciat spirit de ospitalitate!

Dar aceasta este mai puțin grav față de alte fapte dovedind neseriozitate, nesportivitate și lipsă de interes față de o competiție apreciată ca a doua în ordinea marilor întreceri interne de baschet. Să vă prezentăm înfi categoria echipelor turistice. Nu, nu este vorba de un nou sport imbinînd baschetul cu drumeția. Ci de originala metodă pe care au găsit-o unele echipe ca Energia Petroșani sau Voința Platră Neamț care — socotînd, că participarea la campionatul de calificare este exclusiv o poveste distractivă — au tratat-o ca atare. Și-atunci ce și-au zis jucătoarele și conducătorii respectivelor echipe? Ne-am calificat pentru jocuri la Orașul Stalin sau Constanța? Perfect. Iată o ocazie pentru o excursie în munte sau la mare. Și au pornit la drum. Au

jucat cum au jucat partidele respective iar la etapa următoare nu au mai venit, obligînd comisia centrală să le elimine din competiție.

Altă situație. De data aceasta avem de-a face cu echipe masculine. Cu două formații bine pregătite emițînd pretenții chiar la locuri în prima categorie: Flamura roșie Cluj și Voința Tg. Mureș. Faza de zonă a avut loc la Tg. Mureș. Deși era obligată, ca organizatoare — să asigure toate condițiile necesare desfășurării în bune condițiuni a întrecerilor, Voința Tg. Mureș nu a avut grijă să pregătească și o sală. Cîm timpul a fost nefavorabil și a determinat amînarea unor jocuri delegații comisiei centrale s-au văzut nevoiți să programeze în ultima zi două etape (în paranteză fie spus, o măsură nu tocmai bine gîndită). Delegații tuturor echipelor și-au dat asentimentul. Dar la amiază echipa Flamura roșie Cluj... a trimis vorbă că nu mai joacă a doua partidă — cu Voința Tg. Mureș — și — mai mult — părăsește chiar Tîrgul Mureș. Scurt și cuprinzător. O atitudine reprobabilă care a dăunat de asemenea competiției fiindcă a necesitat reprogramarea partidei.

Iar ca să încheiem șirul acestor neplăcute „puncte negre” să vorbim și despre nesportivitatea unor echipe ca Recolta Gura Humorului care a părăsit terenul de joc sau de aceea a jucătorilor de la Energia Craiova care au provocat scandalul cu ocazia vizitei lor la Rm. Vlcea.

Este cazul să cerem baschetbaliștilor un... tîm-aut permanent în materie de indisciplină, nesportivitate și neseriozitate...

NOTE CRITICE

Deosebit de disputată, proba de caiac a revenit tinerilor de la Progresul București

ÎNCĂ 5 ZILE PINĂ LA START!

Fotbaliștii se îndreaptă cu pași repezi spre locul de start. Până la primul joc de campionat au rămas puține zile. Simbătă, C.C.A.—cam-pioana țării — și Energia Ploști, doi vechi rivali, vor deschide stagiunea

● ARADENII VIN LA BUCUREȘTI DIRECT DIN CEHOSLOVACIA ● „REPETIȚIE GENERALĂ”... INTERNAȚIONALĂ LA PLOEȘTI. ● LOCOMOTIVA AȘTEAPTA CAMPIONATUL ȘI JUMĂTATE DIN ECHIPA ● DINAMOVISTII AU ȘI EI PROBLEMELE LOR. ● PRIMII ARBITRI.

la trei zile de începerea campionatului și mai cu seamă pentru o echipă care nu dispune de efectivul său complet. LOCOMOTIVA AȘTEAPTA... Și antrenorul Ronay nu face nici un secret din ceea ce așteaptă: jucă-

Instantanee de duminică. Stînga: Iaschke, portarul echipei Vorwärts Berlin, intervine din nou cu succes, dintr-un buchet de jucători. (Eiiltz, Zavoda I, Căcoveanu și Wachtel), culegînd cu ușurință și siguranță un balon înalt. Dreapta: Panorov (Spartac Sofia) extrema stînga, i-a dat din nou bătaie de cap lui Izghireanu, pe care l-a depășit și acum se îndreaptă spre poartă. (Foto: TH. ROIBU)

Lucruri vechi și noi...

...DE LA O INAUGURARE (promițătoare) A SEZONULUI

Nu se poate spune că reluarea activității fotbalistice — amicale, jirește — nu s-a făcut sub auspiciu bune. Primele jocuri mai serioase — ca să spunem așa — au prilejuit o bună verificare a echipelor ca antrenament și posibilități; ele au scos în evidență un oarecare progres în pregătire (dar și lipsuri, normale la orice început de sezon); s-au desășurat sub semnul unui interes destul de mare și s-au încheiat cu câteva succese internaționale care au contribuit la întărirea prestigiului fotbalului nostru, aflat în preajma unor întreceri de mare importanță.

La ultimele întâlniri amicale și în special la cele internaționale am desprins câteva aspecte interesante — printre care multe oș-uri vechi — pe care e bine să le reținem acum, în preajma începerii campionatului, compelișie menită să desăvîrșească pregătirea echipelor și să aducă la forma lor cea mai bună pe jucătorii care foarte curînd, la 29 septembrie, vor fi chemați să înfrunte puternicele reprezentative iugoslave.

● La jocul Progresul-Sel. Atena am auzit pe foarte mulți spectatori exclamînd: uite ce repede ajung greții la poartă! Era vorba, desigur, de poarta lui Birlășu (ei ajungeau repede și la poarta lotului era nevoie) și în ciuda aparențelor exclamația lor nu viza viteza — recunoscută — a jucătorilor greci, ci maniera lor de joc. Din 3—4 pase, pornind din terenul lor și plimbînd uile mingea de pe o parte pe alta fotbalistii greci ajungeau în careul Progresului, sfîrșind panică și fiind pe punctul de a marca. În schimb, jucătorilor de la Progresul le era necesară o suită întreagă de pase — pe mîna pîtrat, lateral, invariabile ca direcție și spațiu — pentru a ajunge în careul oaspetilor. Acest fel de joc statornicește o diferență de concepție și trebuie să recunoaștem că jucătorii greci, dealtfel ca și cei bulgari și din R.D.G. (pe care l-am văzut duminică) jucînd sau încercînd să joace astfel, sînt

mai aproape de fotbalul modern. Pentru a asigura elementul surpriză și succesul acțiunilor lor ofensive, echipele noastre (dintre care numai C.C.A. vîdește precupări mai accentuate în această direcție) trebuie să-și simplifice jocul, punînd accent pe precizia paselor — mai ales lungi, — pe viteza de execuție, mobilitate, demarcați și schimbări de joc. Înfloriturile sînt și ele bune uneori, spectaculoase, pasele laterale cu scop tactic sînt recomandabile, dar totul limitat la nevoile stricte ale jocului. Alfel sacrificăm eficacitatea de dragul spectaculozității.

● Legat de ce spuneam mai sus trebuie să facem loc aici unei alte remarcă: jucătorii noștri conduc prea mult balonul, uneori pe distanțe de 30—40 m. fără să fie nevoie. Pe de o parte ei risipesc efort în mod inutil și obosesc, iar pe de altă parte dau posibilitate adversarilor să se regroupeze în apărare și chiar să anihileze acțiunea (cum au făcut dinamoviștii în prima repriză în jocul cu Spartac și C.C.A. în a doua din meciul cu Vorwärts). Mulți dintre jucătorii noștri — din prea mult zel sau din pornire de afirmare personală — uită că mingea aleargă mai repede decît omul (și e bine să alerge cît mai mult!) — și mai uită că în această perioadă ei nu strălucesc ca pregătire fizică, mai ales la capitolul rezistență. Așa se explică perioadele de cădere din

cursul jocului, la toate echipele noastre în ultimele meciuri. Nu-i însă, niciun motiv de alarmă. Situația poate fi îndreptată.

● Cîteva cuvinte despre arbitraje. Nu avem prea multe reproșuri de făcut; doar și arbitrii se află la început de sezon! Ba am putea spune că au arătat lucruri bune, promițătoare. Poate că ar fi bine să acorde mai multă atenție pregătirii fizice pentru a putea fi mereu în apropierea fazet. În această privință St. Geac a lăsat de dorit și a și greșit la o fază acordînd lovituri liberă indirectă împotriva lui Izghireanu în mod nejustificat: acesta a primit mingea de la Ufu (care executase o minge de poartă) în afara creului și arbitrul a considerat probabil că a jucat de două ori balonul. În schimb, arbitrul C. Miiran a procedat bine lăsînd pe Apolzan să execute penalty pentru că jocul nu este considerat reu al fluierul arbitrului ci din momentul în care mingea a fost jucată; este drept că arbitrul fluierase cînd Apolzan și-a aranjat mingea, dar jocul nu era reluat.

● Un ultim aspect: partidele s-au terminat, în general, prea tirziu, intrînd în noaptea pentru că au început cu întîrziere: joi cu 20 de minute, duminică cu 10 și respectiv 25 de minute. Este cazul ca arbitrii să nu mai admită nici un fel de excepții în această privință, iar echipele să fie mai disciplinate.

Teatrul de desfășurare: stadionul „23 August”, iar „director de scenă” (și uneori erou principal, ceea ce nu-i dorim): A Man-Baia Mare. Duminică grosul... trupel: Energia Steagul Roșu-Progresul București (Z. Drăghici-Constanța), Energia Tg. Mureș-Dinamo Orașul Stalin (D. Schuler-București), Progresul Oradea-Știința Timișoara (C. Popescu-București), Energia Petroșani-Locomotiva București (D. Rusa-Arad) și un joc cu care a fost înșurată și „Cupa Primăverii”: Dinamo București-Flamura roșie UTA (Gh. Dragomirescu-Ploști). Jocuri, în general, grele. Dar chiar dacă n-ar fi așa, tot ar atrage atenția. Sînt doar primele din noul campionat și de felul cum vor debuta echipele sînt legate speranțele lor. Este un motiv în plus, ușor de înțeles, ca fiecare să se pregătească pentru marea inaugurare. Cum se pregătesc fotbalistii din categoria A? În parte, cîntorii noștri au aflat din relațiile anterioare. Astăzi îi invităm la o nouă raită printre viitorii competitori.

PREGATIRI ÎN... CEHOSLOVACIA

Flamura roșie UTA se pregătește în... mers și peste hotare. Știți probabil, că simbăta textiliștii au plecat în Cehoslovacia pentru două jocuri. Cum ultimul are loc mîine miercuri, înseamnă că din Cehoslovacia arădenii vor pleca direct spre București, unde vor ajunge cel mai devreme vineri seară sau simbăta dimineață, cu oboseala meciurilor dispartale și a drumului, în picioare. Ceea ce se va face reșimțit în jocul de duminică. Și textiliștii nu vor avea nici o scuză. Dar, chiar dacă vor reuși o comportare bună în meciul cu Dinamo, textiliștii nu vor putea să ne convingă că un asemenea turneu nu se organizează în ajunul campionatului și mai ales cu o echipă al cărei efectiv (insuficient cantitativ și mai ales calitativ) n-a izbutit să se afirme nici măcar în „Cupa Primăverii”.

Lotul actual al textiliștilor: Coman, Demșoreanu, Szűcs, Segeș, Dușan, Farmali, Capaș, Serfőző, Jucă, Pelschowski, Mercea, Szekely, Boiș, Tîrlea, Băcuș II și Varga.

Și pentru că tot sîntem la capitolul jocuri internaționale să amintim și dorința fermă a Energiei Ploști de a juca miercuri la Ploști cu Dorogi Banyasz. Și acest joc ni se pare contraindicat

torii plecați cu selecționata de tineret la Moscova. Adică... o jumătate de echipă plus unul: Dungu, Stancu, Bodo, Copil, Ene II și Seredai (sosire probabilă: miercuri). Ceilalți zece: Dodăanu, Greauu, Vărzan, Macri, Langa, Filote, Raab și Virgil de la Borsec, Georgescu de la mare și Szilagy de la examene la Cluj — s-au înapoiat de cîteva zile în Capitală, continuîndu-și pregătirea începută la locurile de concediu. Dar nu se poate vorbi de antrenamentele unei echipe... Și aceasta este principala problemă a Locomotivei, care-i frămîntă pe antrenorii Ronay și Marian. Aceștia mai au și alte necazuri: Olaru — accidentat în finala cu Știința Timișoara — va mai fi indisponibil cel puțin o lună, iar Neamfu o săptămîină sau două, după care își vor relua pregătirile. În schimb — iată și un prilej

DUNGU

de satisfacție pentru feroviari — Georgescu s-a restabilit și a început să se antreneze în vederea reîntrării.

PROBLEME DINAMOVISTE

Pe dinamoviști i-am găsit la una din ședințele lor obișnuite de antrenament și după cîteva schimburi de impresii asupra viitorului campionat (ai căruia favoriți, după antrenorul secund Colea Vilcov, sînt C.C.A., Progresul București, Locomotiva București și, desigur, Dinamo București) am aflat repede și ceea ce-i frămîntă:

— În momentul de față și la puține zile înainte de începerea campionatului — ne-a spus Colea Vilcov — avem cîteva probleme de rezolvat. Probleme de efectiv: fundațul stînga (Szűkö) nu-i încă complet restabilit și centrul înaintaș (Ene fiind suspendat în primele două etape). Soluții sînt: Fl. Anghel, Izghireanu sau Al. Vasile fundași și V. Anghel centru. Probleme de joc: atacul fotosește încă acțiuni individuale contraindicative. Astfel de acțiuni prind eforturi mari într-un moment cînd înaintașii nu au încă pregătirea fizică necesară. Dar chiar dacă ar avea-o și tot n-ar fi recomandabile, pentru că ele dăunează jocului colectiv, afară bineînțeles de cazul cînd sînt absolute necesare în faza de finalizare: un dribling, o fentă, o pătrundere pe cont propriu. Iată ceea ce ne străduim să corectăm acum, în așteptarea campionatului și a... jucătorilor de la Moscova (I. Lazăr, Nunweiler, Al. Vasile și Co-ma).

...Și mai sînt și alte noulăți pe care vi le promitem pentru un număr viitor, cu prilejul unei alte incursiuni printre echipe.

(p.g.)

Pronosport

mente Flamura roșie în R. Cehoslovacă ar putea constitui însă un prilej de ultimă verificare a formației. Știința Timișoara însoțită de Cupa Primăverii, înfrîntă la Oradea Progresul într-un meci mai echilibrat decît s-ar părea la prima vedere. De remarcă că ambele formații au realizat duminică victorii la scor: 5-2 Știința cu Locomotiva Timișoara și 6-1 Progresul cu Dinamo Baia Mare. Energia Orașul Stalin va juca „acasă” cu Progresul București. Frumoasa comportare avută de echipa gazdă în Cupa Primăverii ne îndreptățește să așteptăm de la ea rezultate de valoare și în primul campionat de categoria A la care participă. Nu trebuie uitat însă, că indiferent de alternanțele de formă pe care le-a arătat deseori, formația bucureșteană rămîne printre fruntașele fotbalului nostru. Energia Tg. Mureș are de susținut un meci greu în compania dinamoviștilor din Orașul Stalin care înfruntă astăzi după amiază la Cluj liderul turului campionatului R.D. Germane Vorwärts Berlin. În mod normal: șansele înclină spre Energia Tg. Mureș, aceasta deși Dinamo Orașul Stalin s-a arătat în ultimii ani a fi mai bună în deplasare decît pe teren propriu.

Continuarea programului este asigurată de opt meciuri din cadrul primei etape a campionatului francez. Lens clasată pe locul secund în campionatul pe 1955/56 va juca pe teren propriu cu Toulouse, cîștigătoare ultimii ediții a Cupei Franței. „1” și „x” par a fi cele mai indicate pronosticuri atît pentru a. ceaștă întîlnire cît și pentru cea dintre Lyon-Nîmes. O dispută echil-

brată vor furniza deasgur Nice și Metz amîndouă clasate în campionatul trecut în a doua jumătate a clasamentului. Punctul solist al meciurilor franceze pare a fi furnizat de întîlnirea dintre Racing Paris și Sochaux. Noi credem în victoria echipei pariziene bazată atît pe rezultatele anterioare ale formației cît și pe valoarea jucătorilor care le compun. Un al doilea „1” solist putea indica la meciul dintre Marseille și pronosport promovată Lille, aceasta deși echipa gardă ne-a dezamuzat în turneul întreprins în țara noastră. Totuși este destul de greu de crezut că noua promovată va reuși să treacă peste handicapul rutinei și oricum al valorii superioare. Sedan specialistă meciurilor egale în campionatul trecut, va întîlni o echipă foarte dărnică cu surprizele: Monaco. Fără a-l considera pe oaspetul învingător de jucarea meciului, acordăm alături de „x” prima șansă Sedan-ului. O întîlnire în care „2” poate fi luat ca pronostic de bază este cea dintre Angers și Reims deși formația din Angers s-a arătat anul trecut foarte constantă în rezultate și, în plus, a reușit în meciurile cu Reims să termine odată victorioasă și odată la egalitate. Ultimul meci al programului de duminică este cel dintre Alès, nouă promovată, și Valenciennes care a scăpat de retrogradare abia în ultima etapă. O dispută interesantă, la care însă, dacă sîntem de acord cu noi, indicăm „1” și chiar ca solist. Și acum, nu va mai rămîne decît să depunem buletinele și, bineînțeles, săptămîina viitoare să vă ridicăm premiile!

● Astăzi după amiază începînd de la ora 18 va avea loc la Agenția Centrală din Calea Victoriei nr. 9 tragerea din urnă a premiilor speciale acordate variantelor cu „6” rezultate de la concursul Pronosport nr. 36 (etapa din 26 iulie 1957).

● În urma trierii și omologării celor 655.906 variante depuse la concursul Pronosport nr. 32 din 11 august 1957 au fost stabilite următoarele premii:

Premiul I: 13,5 variante cu 12 rezultate exacte revenind fiecărei variante cîte 13.714 lei;

Premiul II: 239,25 variante cu 11 rezultate exacte revenind fiecărei variante cîte 928 lei;

Premiul III: 2144,11 variante cu 10 rezultate exacte revenind fiecărei variante cîte 155 lei.

La fondul de premii al acestui concurs au fost aduși și cei 123.594 lei repertați de la concursurile nr. 30 și nr. 31.

● După o îndelungată perioadă în care au avut de... înfruntat echipe de categoria B și C din R. D. Germană și R. P. Ungară, participanții la Pronosport au în această săptămîină din nou ocazia de a-și acorda pronosticurile unor formații bine cunoscute. Într-adevăr, la 18 august își fac... debutul în campionatele respective echipele de prima categorie din țara noastră și Franța. Este vorba deci de un eveniment așteptat cu multă nerăbdare, care prevestește premii mari și nume-noase, așa că nu ne mai rămîne decît să ne înarmăm cu stîlouri, clasamente, fișe documentare și mai ales inspirație și să pornim la... lucru!

Primele patru întîlniri ale concursului nr. 33 din 18 august sînt din cadrul primei etape a campionatului R.P.R. categoria A. Dinamo București, după o prețioasă victorie internațională obținută în fața echipei Spartac Sofia, va înfrunta pe teren propriu Flamura roșie Arad. Arădenii au arătat o formă foarte slabă în meciurile susținute în cadrul Cupei Primăverii, ceea ce ar putea conduce la pronosticul „1” este cel mai indicat în acest meci. Turneul pe care-l întreprinde actual-

Știri, rezultate...

UN MECI AMICAL...

...s-a disputat duminică la Brăila între Dinamo din localitate și Dinamo Birlad. Gazdele au cîștigat cu 6-1 (3-0).

STUDENTII IEȘENI LA CÎMPINA

Aflați în plină vacanță studenții ieșeni au început antrenamentele acum cîteva zile la Cîmpina sub îndrumarea antrenorului Iustin Șerban. Din lot fac parte, printre alții, Cernea, Bărbosu, Don, Dușescu, Ciurugă. Știința Iași va rămîne la Cîmpina încă două săptămîini timp în care va susține și jocuri de verificare în compania echipelor locale.

Comentarii după o grandioasă manifestație la care noi am absentat

De câteva ore ascultăm relatarea singurului nostru martor la grandioasa GYMNAESTRADA de la Zagreb. Profesoara Adina Stroescu, martorul la care ne referim, ne vorbește cu exuberanță, despre un șir aproape nesfârșit de demonstrații, de spectacole sportive entuziasmante ca prezentare, impresionante ca execuție. În nici un moment nu a încercat să facă o descriere, după cum nici noi nu avem de gând să schițăm acum o cronică sportivă. O asemenea încercare ne-ar fi fatală. Fastul, grandiozitatea, măiestria de acolo nu pot fi zugrăvite nici de cele mai iscusite vorbe. Poate un film ar fi fost mai util. Dar nici pe acela nu-l avem! Nici măcar o fotografie care, privind-o să ne apropie vizual de realitate, nu ne slăbea la dispoziție. Sintem la discreția unor note creionate, cu multă conștiinciozitate, dar în grabă, în fugă de la un teren la un altul. Numai doi ochi la o manifestație de asemenea amploare, al cărei scop era tocmai acela de a prilejui un schimb de experiență, un contact internațional fără „spectrul” rezultatului sau al clasamentului, sint nepermis de puțini. Dovadă că celelalte țări au totalizat 2.379 de observatori pentru 6.771 de demonstrații!

De altfel, chiar și absența ansamblurilor noastre ni se pare neinspirată când știm că avem ce arăta străinătății, când știm prea bine că dispunem de o activitate de masă în gimnastică cum nu întîlnim în Brazilia, în Anglia sau în multe din celelalte 16 țări participante. Or, o nouă ocazie atât de prielnică, cu „scena” Gymnaestradei chiar lângă „casa” noastră, nu vedem așa de curînd!

FORME CONCRETE ALE SPECIALIZĂRII TIMPURI

Gymnaestrada și-a atins în totul scopul. Fiecare delegație a venit cu ceva nou, fie cu o idee în compunerea programelor pentru ansambluri, fie cu o metodă nouă de instruire adaptată vîrstnicilor, copiilor, studenților din institutele de educație fizică, membrilor secțiilor de gimnastică, tinerilor din diversele ramuri de producție, sau chiar gimnaștilor consacrați.

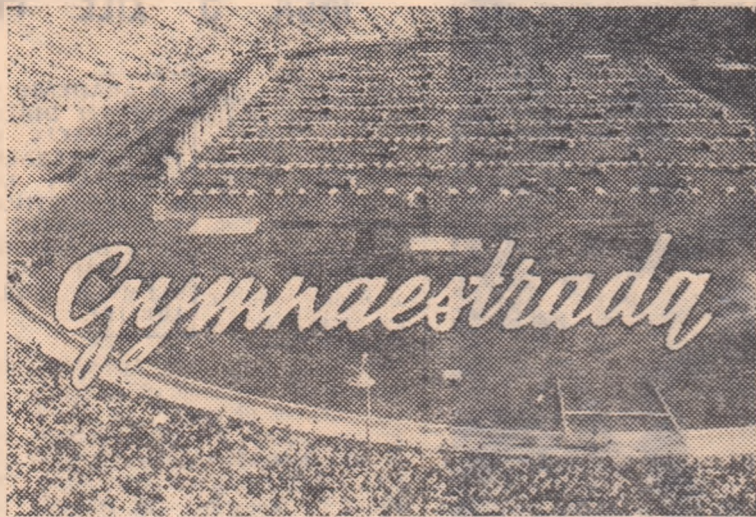
Atenția ne-a fost atrasă de două demonstrații de sală, una executată de copii de vîrstă preșcolară, cealaltă de pionieri. Și într-un caz și în celălalt, principiul specializării timpurii, atât de frămîntat astăzi la noi și destul de puțin aplicat deși am ajuns la concluzia utilității lui, și-a găsit o justă rezolvare.

O demonstrație cu copii de vîrstă preșcolară (3-5 ani) a fost brodată foarte ingenios pe o povestire cu noțiuni din natura înconjurătoare la nivelul de înțelegere al micuților executați. Profesoara asemena pe copii cu niște păsărele flămînde care vin — rînd pe rînd — să ciugulească din strachina cu grăunțe pusă la marginea pădurii de un copil cu inimă bună. Dar pînă la strachină, păsărelele aveau de trecut câteva obstacole: un măcăciș înfrunghiat printr-un cerc prin care copiii trebuiau să treacă frîș, un copac răsturnat reprezentat printr-o ladă

A apărut: „Cultură Fizică și Sport”

nr. 8 (august) 1957
cu următorul cuprins:

- ZLATE F. IOAN: Conținutul, sfera și interdependența noțiunilor: „cultură fizică”, „educație fizică” și „sport”
- Dr. IOANA VILCU: Substratul muscular al deficiențelor fizice la copiii de vîrstă școlară
- IOAN KUNST: Noi aspecte ale instruirii tactice în handbal
- DEM. PLOMARITIS: Utilizarea diferitelor „prize” condiționarea execuției tehnice corectă a loviturilor de tenis
- FLORIAN FRAZZEI: Un nou sport în țara noastră: Judo
- CAROL BEER: Elemente simple din gimnastica sportivă în ajutorul inotului de performanță
- Prof. CNST. TUDOSE: Necesitatea unui lexicon sportiv românesc (discuții)
- Dr. MIRON GEORGESCU: „Performanță și personalitate”, de Virgil Ludu (cărți noi)

de gimnastică cu două scări mici, așezate oblic la capete, ș.a. Povestea profesoarei, expusă cu căldură pe un fond de muzică bine adaptată, a trezit interesul copiilor (era evident că „jocul” nu fusese repetat în prealabil), determinându-i să folosească cu plăcere „piticele” aparate construite pe măsura lor. Și astfel, deprinderile motrice necesare lucrului la aparatele de gimnastică erau formate pe nesimțite.

Dacă la această demonstrație copilașii au folosit pe negîndite aparatele de gimnastică, în schimb în lecția metodică, intitulată „Cum am învățat să sărim peste lada suedeză” (prezentată de pionierii din asociația Partizan din Iugoslavia), lucrul s-a desfășurat conștient, într-o perfectă ordine, obținându-se un rezultat gabnic întrucît executații erau obișnuite cu astfel de aparate.

CAMPIONII IN RINDURILE DEMONSTRANȚILOR

În demonstrațiile de stadion ale celor mari, cel mai deosebit succes l-au cunoscut reprezentativele Uniunii Sovietice în care, alături de obișnuitei executații, evoluau maeștrii și maestre de faimă mondială. Din tema și execuția programelor s-a vădit forța de masă pe care se bazează gimnastica sovietică, precum și unitatea existentă între vestigiile campioni și tinerii începători. Programul comun al acestora a impresionat prin măiestria temelor prezentate, prin desăvîrșita execuție și prin numeroasele tipuri noi de aparate folosite în demonstrațiile de ansamblu. Printre alte aparate am reținut un cal „năzdrăvan” care, rînd pe rînd, prin intermediul unor resoarte s-a transformat în cal cu mîner, în paralele egale și neegale, etc.

S-ar putea vorbi încă foarte mult despre demonstrațiile gimnaștilor din Iugoslavia, Cehoslovacia, Suedia, Ungaria, Germania Occidentală, Italia, Finlanda, Polonia, etc. Ne pare rău, dar nu putem face loc în coloanele ziarului la toate interesantele aspecte ale Gymnaestradei, deși majoritatea formează un prețios material documentar pentru secțiile noastre de gimnastică indiferent de gradul lor de dezvoltare. În schimb, recomandăm articolul „Gymnaestrada” apărut în revista nr. 6 a „Caietelor de gimnastică” sub semnătura: conferențiar universitar Adina Stroescu. RENATO ILIESCU

Din toate sporturile

- CAMPIONATUL JUNIORILOR LA POLO PE APA
Mîine încep la Lugoj finalele campionatului republican de polo pe apă rezervat echipelor de juniori. Participă formațiile calificate la faza de zonă, adică: CCA, Dinamo București, Voința Tg. Mureș, Locomotiva Cluj, Fl. roșie Timișoara și Voința Oradea. Mecurile se vor disputa, zilnic, pînă la data de 18 august.
- CURSUL DE PERFECTIONARE LA INOT
Direcția Educației Fizice din Ministerul Învățămîntului și Culturii comunică:
Seria a II-a a cursului de perfecționare de inot de la Eforie începe în ziua de 17 august în loc de 15 august cum s-a anunțat;

PERFORMANȚELE LUI PUCCI (ITALIA) ȘI SOROKIN (U.R.S.S.) ANUNȚĂ UN REVIRIMENT ÎN SPRIINTUL NATAȚIEI EUROPENE

Fără îndoială, întrecerile de natație desfășurate cu ocazia Jocurilor de la Moscova au influențat și ele pe cronicarii sportivi care au asemuit „Jocurile” cu o mică olimpiadă. Bucurîndu-se de o participare selectă, majoritatea probelor au ocazionat întreceri disputate și spectaculoase, soldate cu rezultate deosebit de valoroase.

Deoarece o vedere de ansamblu asupra întrecerilor de inot de la Moscova și-a găsit loc, de curînd, în coloanele ziarului nostru, vom localiza de această dată aprecierile noastre asupra probei 100 m. liber bărbați, probă care a prilejuit sovieticului Vitalie Sorokin un nou record al țării sale și al doilea timp (57,1) realizat vreodată — în condiții olimpice — în Europa.

ÎNAINTEA FINALEI, FAVORITUL LA 100 M. LIBER. ERA CHINEZUL LIN-CIN-CIU

Programarea celor 3 serii avea să decidă pe finalisti probei. Într-una din serii, inotătorul chinez Lin-Cin-Ciu termina învingător cu un timp remarcabil: 57,2, nou record al R. P. Chineze și al Jocurilor. Într-alta, Vitalie Sorokin a ocupat tot locul I dar cu un timp inferior (57,7) celui reușit de Lin-Cin-Ciu. Prin urmare, un ascendent moral — înaintea finalei — de partea sprinterului chinez. Dar și Sorokin reușise „un 57,2” (cea mai bună performanță a sa în bazin de 50 m.) anul trecut, în febra pregătirilor olimpice. Într-adevăr, așa cum „seriile” lasau să se întrevadă, medalia de aur la 100 m. liber și-a disputat-o numai doi concurenți: Lin-Cin-Ciu și Sorokin. Între cele două culcare ale bazinului n-a mai fost, însă, vorba de o rivalitate... Întrecîndu-se pe sine, Sorokin îmbunătățește cea mai bună performanță a țării sale, în timp ce Lin-Cin-Ciu, obosit, nu mai putea să coboare nici sub 58 de secunde. Imediat după cursă, Claudia Alehina, antrenora lui Sorokin, declară: „Pentru Sorokin recordul de azi nu reprezintă o limită. Tehnica sa înalta și posibilitățile sale fizice îi vor asigura în acest sezon performanțe și mai bune. Sper ca el să coboare pînă la 56,5”.

Așa cum spuneam mai sus, timpul de 57,1 obținut de Sorokin reprezintă a doua performanță

Din istoricul competiției motocicliste „Cursa de 6 zile”

Între 15 și 20 septembrie se va desfășura în Cehoslovacia cea de a 32-a ediție a marii competiții motocicliste de regularitate și rezistență „Cursa de 6 zile”, a cărei primă ediție s-a desfășurat în anul 1913 și a fost dotată cu „Trofeul Internațional”.

În palmaresul probei, în dreptul anului 1939 (cînd s-a aplecat ediția a 21-a) stă scris: rezultatele nu au fost omologate de către F.I.M. (Federația internațională de motociclism).

Din cele 30 de ediții valabile, motocicliștii englezi au cucerit 16, germanii și cehoslovacii cîte 4, elvețienii 3, italienii 2 și suedezi 1. Începînd din anul 1924, paralel cu trofeul inițial, a fost instituit un alt trofeu, „Cupa de argint”, pentru primul loc în clasamentul pe cluburi sportive. Din 25 de ediții ale „Cupei de argint”, 11 au revenit englezilor,

5 cehoslovacilor, 5 olandezilor, 2 germanilor și cîte una norvegienilor și francezilor.

După cum se vede, motocicliștii englezi au fost de-a lungul anilor protagoniștii competiției, atît la „Trofeul Internațional” cît și la „Cupa de argint”. În ultimii ani însă, sportivii cehoslovaci, germanii și olandezi au întrerupt șirul victoriilor engleze. Astfel, din 1953, englezii nu au mai cucerit „Trofeul Internațional”, iar ultima oară cînd au cîștigat „Cupa de argint” a fost în anul 1950.

Trofeele inițiale s-au pierdut în timpul celui de al doilea război mondial, iar din 1949 F.I.M. le-a înlocuit: cu o cupă de argint antic din epoca lui George al III-lea pentru „Trofeul Internațional” și cu o altă cupă din argint antic (epoca lui George al II-lea) pentru „Cupa de argint”.

V. Sorokin (U.R.S.S.)

europene (din toate timpurile) în condiții olimpice, adică în bazin de 50 m., apă dulce. Numai inotătorul italian Paolo Pucci reușise, la 13 iulie anul acesta, să parcurgă distanța în 57 „curat”, timp care-i permitea să se instaleze în fruntea celor mai valoroși sprinteri ai continentului nostru. Așadar, pînă la Pucci și Sorokin, nimeni n-a mai înolat atît de repede sută de metri liber. Pe tablele obișnuite, cuprînzînd cele mai bune performanțe, înaintea lui Pucci și Sorokin sînt trecute per-

formanțele francezului Alex. Jany (56,2 — 1947) și iugoslavului Njegus (56,7 — 1956). Neconcluzivă, însă, căci cele două performanțe sînt însoțite de un asterisc, care ne arată că aceste timpuri au fost înolate în apă de mare. Specialiștii natației, știu foarte bine, că timpurile realizate, în apă de mare, nu mai sînt redate în apă dulce. De aceea ne mirăm că la ultimul congres, F.I.N.A. n-a risipit și această confuzie. Ce altă probă mai evidentă că este așa, decît înseși performanțele lui Jany și Njegus... în apă dulce. Primul n-a reușit niciodată un timp mai bun de 57,3 iar cel de al doilea unul mai bun decît 58! Iată și tabela celor mai bune performanțe europene — din toate timpurile — în bazin de 50 m.: 56,2* Jany (Franța) 1947; 56,7* Njegus (Iug.) 1956; 57 Pucci (Italia) 1957; 57,1 Sorokin (U.R.S.S.) 1957; 57,3 Balandin (U.R.S.S.) 1956; 57,4 Nyeki (R.P. Ung.) 1954; 57,4 Dobay (R.P.U.) 1956; 57,4 Kadas (R.P.U.) 1956; 57,5 G. Larsson (Suedia) 1952 (* — apă de mare).

După cum se vede, în ultima lună performanțele lui Paolo Pucci și Vitalie Sorokin au adus un reviriment în sprintul natației europene.

G. NICOLAESCU

Activitatea la oină

● La ora actuală, jucătorii de la Dinamo, aflați în concediu la Baia Mare, execută jocuri demonstrative, contribuind la popularizarea sportului nostru național. Totodată, formațiile locale de oină au prilejul să facă un folositor schimb de experiență în compania unei echipe fruntașe.

● După vacanța de vară, jucătorii de oină din diferite regiuni sînt angrenați în momentul de față în disputele din cadrul fazei regionale a campionatului R.P.R. care se va încheia la 8 septembrie. În zilele de 21 și 22 septembrie, va avea loc faza de zonă, iar între 3 și 6 octombrie

cele mai bune formații se vor întîlni în finala care se va desfășura la Timișoara.

● După cum am anunțat într-un număr trecut, pe linia popularizării oinei se vor desfășura două turnee demonstrative: unul în regiunea Suceava, unde va evolua echipa Știința I.C.F., iar altul în Regiunea Autonomă Maghiară, unde echipa Dinamo va susține o serie de jocuri. Turneele se vor ține în prima jumătate a lunii septembrie.

● Actualul sezon de oină se va încheia cu desfășurarea Cupei R.P.R. care se va disputa la Galați între 24 și 27 octombrie.

O inițiativă lăudabilă

La sfîrșitul lunii iulie Ministerul Învățămîntului și Culturii a organizat la Orașul Stalin o tabără sportivă cu profil de handbal pentru școlarii din învățămîntul mediu, aflați în vacanță. Această tabără a avut drept principal scop dezvoltarea în mod științific și sub competență supravegheată a tinerelor talente remarcate în competițiile școlare de handbal. Pentru aceasta un colectiv de profesori, în frunte cu tovarășii Tinoveanu și Spirescu, imbinînd în mod armonios munca sportivă cu cea culturală, dau un caracter educativ procesului de instruire.

Tinerii sportivi, în număr de 90, sînt împărțiți în două mari grupe: începători și avansați. La antrenamente se pune un deosebit accent pe epurarea corectă a pozițiilor fundamentale ale jocului de handbal. În afara antrenamentelor, zilnic se comentează și se seminarizează regulamentul de

joc. Pentru străduința și disciplina de care au dat dovadă în timpul taberei merită a fi evidențiați: Olga Braniste, Maria Adămoiu, Dan Berbecaru și Dan Romașcanu.

E. Filip, corespondent

A APĂRUT Nr. 15

al revistei ilustrate de sport

STADION

cu interesante foto-reportaje de la festivalul din Moscova

CITIȚI AMANUNTE ASUPRA UNUI NOU CONCURS CU PREMII

Cele mai bune zece atlete europene ale sezonului 1957

Cu tabelele de rezultate ale celor mai bune atlete europene ale anului 1957, pe care le publicăm astăzi, încheiem prezentarea statistică a atletismului continental la jumătatea sezonului.

Tocmai de aceea este nimerit prilejul ca acum să facem și o serie de comentarii pe marginea acestor tabele care sintetizează — în cifre pline de conținut — eforturile celor mai buni atleți europeni și nivelul valoric general, atins de ei în acest an.

Este suficientă o lectură destul de sumară a rezultatelor publicate de noi, pentru a vă putea da seama că la probele masculine au fost înregistrate, până acum, performanțe mai bune, comparativ cu standardul mondial, decât în probele feminine. Puse față în față tabelele anului 1957, cu cele ale anilor trecuți, se poate desprinde aceeași constatare: un progres mai accentuat la probele masculine. Este edificator, de asemenea, și faptul că în timp ce atleții au stabilit sau au egalat 9 recorduri mondiale și europene, atletele nu au reușit decât trei asemenea recorduri, toate în proba de 400 m.

Atât la bărbați, cât și la femei, atleții sovietici se găsesc pe primul plan la majoritatea probelor, dominând cu autoritate în ierarhia valorilor europene, iar la femei și în cea mondială.

Sezonul anului 1957 a adus însă și unele inversări în clasamentele consacrate de anii precedenți. Astfel, la bărbați Polonia ocupă un meritat loc doi, înaintea R. F. Germane, Finlandei, Cehoslovaciei, Angliei, Norvegiei, R. D. Germane, etc. Poziția de frunte din 1957 a atletismului polonez nu este totuși o surpriză dacă ne gândim la largă popularitate de care se bucură acest sport în rândurile tineretului, la marea număr de antrenori, la zecile de competiții internaționale în care sînt angrenați săptămîni de săptămîni cei mai buni atleți polonezi și „speranțele” lor.

În tabelele masculine atletismul nostru nu este reprezentat decât de doi atleți: Aurel Raica (locul doi la greutate) și Nicolae Răscănescu (locul nouă la ciocan). Pentru prima oară după mulți ani nu mai figurăm la săritura în înălțime și 400 m. garduri. Se vede treaba că în atletismul nostru acționează o ciudată lege a „compensațiilor”. Ne ridicăm la unele probe și... automat slăbim la altele, adică tocmai la acelea pe care ne plăcea să le considerăm „specialitatea casei”.

Proaspetele recorduri ale lui Wiesenmayer, Vamoș, Grecescu și Szabo, care ne-au prilejuit atîta satisfacție, sînt toluși destul de departe de limita care să le fi permis să figureze și ele pe tabelul primilor zece europeni.

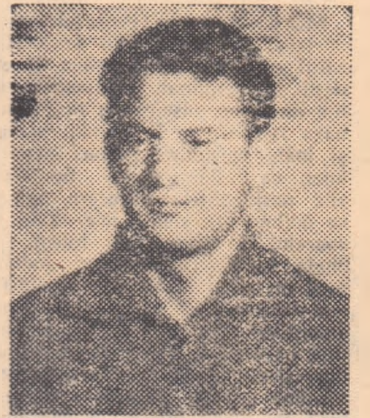
Tocmai de aceea simțim o adevărată reconfortare citind listele cu rezultate la probele feminine. Aici putem întîlni numele a patru dintre atletele noastre, Iolanda Balaș este și în acest an săritoarea numărul 1 din Europa. O arată tabelul o demonstrează victoriile obținute chiar în acest sezon asupra principalelor ei „urmăritoare”: Hopkins, Ballod, Pisareva, Hober, etc.

La 800 m. primele zece rezultate europene sînt de fapt și cele mai bune din lume. Locul patru, ocupat de Florica Oțel, trebuie privit și apreciat ca atare. Ana Șerban și Maria Diță, ambele cu noi recorduri republicane în acest an, au înscris pentru prima oară numele țării noastre pe tablourile rezultatelor de la 80 m. garduri și aruncarea suliței.

Un clasament — desigur neoficial — alcătuit pe baza acestor tabele de rezultate arată astfel: 1. U.R.S.S. 321 p.; 2. R. D. Germană 55 p.; 3. Anglia 30,5 p.; 4. Polonia 29 p.; 5-6 Cehoslovacia și R. F. Germană 28 p.; 7. ROMANIA 20,25 p.; 8. Olanda 17 p.; 9. Suedia 7 p.; 10. Ungaria 5,5 p. etc.

Trofeo Italia: turneul „celor 6 mari” reprezentative de polo

În centrul orașului Zagreb, pe colina numită „Șalata”, în imediata vecinătate a terenurilor sportive de tenis, baschet, volei și patine cu rotile, se găsește eleganta piscină „Z.P.K. Naprijed”. Înconjurată de verdețuri, aceste locuri reprezintă pentru locuitorii Zagrebului un mare și important centru de recreere. Începînd de astăzi însă, și pînă la sfîrșitul săptămîinii, circa 6000 de spectatori — alți pot cuprinde tribunele bazinului — vor urca pe colină, îndreptîndu-se spre piscină, aducînd o notă aparte acestui tablou, atît de odihnător, în restul zilelor.

AUREL ZAHAR

„TROFEO ITALIA”, TURNEUL „CELORE ȘASE” MARI

Astfel mai poate fi denumită competiția de polo pe apă, care va începe astăzi în capitala Craiovei, fiind cont de valoarea echipelor participante la turneu: Ungaria, U.R.S.S., Italia, România, Olanda, și, bineînțeles, Iugoslavia. Specialiștii mai apreciază că acest turneu poate fi considerat un adevărat campionat european neoficial și chiar un campionat mondial (neoficial). Și pe drept cuvînt. Ultimele turnee olimpice de polo pe apă a confirmat supremația echipelor europene. Atunci, primele locuri au fost ocupate de formațiile Ungariei, Iugoslaviei, U.R.S.S. și Italiei. Nu trebuie să se uite, însă, că România a făcut parte din cea mai puternică serie împreună cu reprezentativele Iugoslaviei și U.R.S.S. în fața cărora a pierdut de justete: 3-2 cu Iugoslavia și 4-3 cu U.R.S.S. Rezultatele înregistrate, apoi, în turneul final de la Melbourne ne dau dreptul să apreciem, că într-o altă grupă România ar fi ajuns în finală și s-ar fi clasat, probabil, înaintea Statelor Unite.

ISTORICUL COMPETITIEI

La ocazia sesiunii Federației internaționale de natație, care a avut loc în iunie 1949 la Bordighera (Italia) s-a hotărît ca, în același an, să se organizeze „turneul european de polo” cu participarea echipelor clasate în primele șase locuri la cea de a 14-a ediție a J.O., desfășurate la Londra. Organizarea acestui turneu

de polo, după război, a fost încredințată Federației de natație a Italiei. Câștigătoarea turneului primea un premiu numit „Trofeo Italia”, după care a fost, astfel, numit și turneul. Prima ediție s-a disputat, deci, în 1949 la Milano cu participarea echipelor Italiei, Ungariei, Olandei, Belgiei, Suediei și Franței. Locul întâi a revenit Olandei care a cucerit „Trofeo Italia” dispunînd de toți adversarii. Ea a fost urmată în clasament de Italia, Ungaria, Belgia, Franța și Suedia.

Organizarea celei de a doua ediții a fost încredințată — în anul 1953 — Federației de natație a Olandei. Competiția desfășurată la Nynega, avînd ca participante reprezentativele Olandei, Ungariei, Iugoslaviei, Italiei, Belgiei și Spaniei, s-a încheiat cu victoria Iugoslaviei, pe următoarele locuri clasîndu-se Ungaria, Olanda, Spania, Italia și Belgia.

Reprezentativa R.P. Romîne va fi alcătuită din următorul lot: Al. Marinescu, (M. Ștefănescu), A. Zahar, L. Kelemen, Fr. Simon, G. Blajek, Al. Bădiță, V. Marchișiu, C. Danciu și A. Grîntescu. Astăzi echipa noastră va susține prima partidă în compania redutabilei reprezentative a Ungariei.

G. N.

Nume noi despre care se va mai vorbi

Dacă ați citit rezultatele întrecerilor de la Moscova, ați ghicit desigur despre ce poate fi vorba în rândurile de față. Da, din nou despre halterofilia sovietică, despre măiestria lor inegalabilă, despre uriașul rezervor de cadre de halterofili pe care-i posedă marea țară a socialismului. La Jocurile Sportive de la Moscova, U.R.S.S. a prezentat o echipă tînără, fără

marii ași ai „barei de fier”. (Vorobiov, Bogdanovski, Stogov, Lomakin) culorile U.R.S.S. au fost apărute, de data aceasta, de halterofili tineri, unii dintre ei quasi-anonimi.

În majoritate debutanți în echipa U.R.S.S., acești tineri au uimit însă pur și simplu. Au câștigat 6 medalii de aur și o medalie de argint. Dar nu numai alți! Tînărul Ev. Mineaev a doborît recordul mondial la categoria semiușoară deținut de la Jocurile Olimpice de americanul Isac Berger cu o performanță excepțională: 355 kg

N-ați auzit desigur nici de Piukbelder învingătorul la categoria mijlocie, nici de Victor Liach medaliat de aur al categoriei semimijlocie și nici de Turukin, învingător, în categoria semi grea. Faceți un mic efort și rețineți-le numele. Despre ei se va mai scrie mult: sînt oameni care „vin” și asaltează recordurile lui Konno, Vorobiov sau Bogdanovski. Rezultatele reușite de ei la acest prim mare concurs internațional, sînt edificatoare.

Ce se desprinde din aceste fapte? Un adevăr de necontestat: U.R.S.S. este adevărata patrie a acestui sport unde elementele de valoare mondială apar de la un concurs la altul. Explicația: baza de mase munca excepțională a antrenorilor și elevilor lor, seriozitatea și conștiințozitatea în pregătire și ridicarea măiestriei.

Evidențînd elementele noi apărute în arena mondială, trebuie să amintim firește și de halterofili unei țări de care nu s-a vorbit pînă acum prea mult în acest sport: R.P. Chineză. Recordul mondial doborît de Cen Tiu Kai la categoria cea mai ușoară la proba aruncat (140 kg.) este concludent și vestește noi succese ale halterofiliilor chinezi.

I. O.

100 METRI	
11,6 Buianova (URSS)	55,6 Zajceva (URSS)
11,6 Itkina (URSS)	55,6 Paiceva (URSS)
11,6 Popova (URSS)	55,7 Otkalenko (URSS)
11,6 Krepkina (URSS)	55,7 Safronova (URSS)
11,7 Hendrix (R.F.G.)	
11,7 Kabranova (URSS)	
11,7 Rezcikova (URSS)	
11,7 Bloemhof (Olanda)	
11,8 Köhler (R.D.G.)	
11,8 Dekonskaia (URSS)	
11,8 Leone (Ital.)	

200 METRI	
23,9 Köhler (R.D.G.)	
24,0 Armitage (Angl.)	
24,0 Itkina (URSS)	
24,1 Lerczak (Pol.)	
24,2 Bloemhof (Olanda)	
24,4 Dekonskaia (URSS)	
24,4 Hiscox (Angl.)	
24,4 Kabranova (URSS)	
24,5 Jeszion (Pol.)	
24,5 Mayer (R.D.G.)	

400 METRI	
53,6 Itkina (URSS)	
54,4 Homutova (URSS)	
54,7 Donath (R.D.G.)	
54,9 Lazareva (URSS)	
55,4 Ermolaieva (URSS)	
55,5 Avramova (URSS)	
55,5 Aukne (URSS)	

LUNGIME	
6,12 Krzesinska (Pol.)	
6,11 Maremae (URSS)	
6,03 Kuzmina (URSS)	
5,99 Klaus (R.D.G.)	
5,98 Popova (URSS)	
5,98 Eliseeva (URSS)	
5,94 Scholtemeyer (Ol.)	
5,94 Lebedeva (URSS)	
5,94 Mandugova (URSS)	
5,93 Hojnacka (Pol.)	

INALȚIME	
1,70 BALAȘ (ROMANIA)	
1,68 Hopkins (Anglia)	
1,66 Ballod (URSS)	
1,66 Pisareva (URSS)	
1,66 Cencik (URSS)	
1,65 Etherton (Anglia)	
1,63 Schwartzolse (Dan.)	
1,63 Saulesleja (URSS)	
1,63 Hoberes (Ol.)	
1,62 Taro (Sued.)	
1,62 Mathei (R.F.G.)	
1,62 Kilian (R.F.G.)	

GREUTATE	
16,26 Zibina (URSS)	
16,22 Tiskievici (URSS)	
15,83 Dijnkova (URSS)	

DISC	
55,19 Ponomareva (URSS)	
52,02 Begleakova (URSS)	
51,31 Mertova (Ceh.)	
50,88 Müller (R.D.G.)	
50,77 Elkina (URSS)	
50,57 Voborilova (Ceh.)	
50,18 Press (URSS)	
48,93 Nemcova (Ceh.)	
48,48 Connoly (Ceh.)	
48,34 Tews (R.D.G.)	

SULIȚA	
53,28 Figwer (Pol.)	
53,00 Zatopkova (Ceh.)	
51,93 Jaunzema (URSS)	
51,09 Almquist (Sued.)	
50,83 Makarova (URSS)	
50,70 DIȚI (ROMANIA)	
50,36 Bogun (URSS)	
50,09 Gorcaekova (URSS)	
49,45 Sastitko (URSS)	
49,35 Demonova (URSS)	

Din țările care construiesc socialismul

PRIMA PROMOȚIE A INSTITUTULUI DE CULTURĂ FIZICĂ DIN CECOSLOVACIA

Recent, la Institutul de Cultură Fizică din Praga a avut loc o solemnitate deosebită. A fost sărbătorită prima serie de absolvenți în domeniul culturii fizice și sportului. Rectorului Institutului, profesorul Ladislav Serbus, i-au fost prezentați cei 74 de absolvenți care au depus jurămîntul și au primit diploma în baza căreia vor fi numiți profesori de educație fizică. Un număr de 28 absolvenți au obținut la examenul de diplomă calificativul „excepțional”. La încheierea solemnității prorectorul Institutului, docentul Jan Libensky, a arătat greutatea pe care le-a avut de întâmpinat prima promoție și și-a exprimat încrederea că tinerii absolvenți vor ști să transpună în practică cunoștințele lor ajutînd în felul acesta la dezvoltarea sportului cehoslovac.

CONSTRUCȚII SPORTIVE ÎN R. P. BULGARIA

În cîștea zilei de 9 Septembrie, sărbătoarea națională a poporului bulgar, zilele trecute a fost inaugurat în orașul Bazargic noul complex sportiv. În partea de jos

a orașului, unde înainte mlaștile constituiau un permanent focar de infecție, prin munca voluntară a locuitorilor s-a ridicat un frumos stadion înzestrat cu toate

instalațiile necesare și tribune cu o capacitate de 10.000 locuri

Noi construcții sportive au fost terminate în raionul Mihailov-

În fiecare an pe fluviile și riurile din Cehoslovacia numeroși sportivi organizează întreceri deosebit de interesante la canoaie. În alături: un concurs popular pe fluviul Vltava în apropierea barajului de la Orlik unde se construiește cea mai mare hidrocentrală.

Oaspeții sportivi ai Moscovei sînt încîntați de întrecerile la care au participat

MOSCOVA 11 (Prin telefon de la trimișii noștri). Cea de a III-a ediție a Jocurilor Sportive Prietenești s-a terminat. Stadionele, sălile de sport, piscina de la Lujniki, baza nautică de la Himki, precum și toate celelalte terenuri mari și mici, care au găzduit în aceste zile pasionantele întreceri, par să se odihnească sub razele calde ale soarelui de august. Și totuși, în ciuda tuturor aparențelor, Jocurile încă nu și-au încheiat bilanțul. Ele mai trăiesc încă în amintirea participanților, dar mai ales în declarațiile pe care sportivi, antrenori, arbitri și conducători le fac reprezentanților presei străine, prezenți încă în mare număr la Moscova. Am căutat să stăm și noi de vorbă cu câteva personalități proeminente ale sportului mondial, aflate la Moscova în zilele Jocurilor Sportive Prietenești.

Primul care a avut amabilitatea de a răspunde întrebărilor noastre a fost dl. WILLIAM JONES, secretarul general al Federației Internaționale de Baschet. „După cum știți, ne-a spus dl. Jones, turneul de baschet de la Moscova a coincis cu sărbătorirea a 25 de ani de activitate a Federației Internaționale. Noi am hotărît să conferim turneului de la Moscova titlul de turneu jubiliar și mă bucur că nu am greșit. Competiția a fost într-adevăr de un înalt nivel, alături prin valoarea echipelor participante, cât și prin spectaculozitatea deosebită a celor mai multe dintre întâlniri. Socolind că printre cele 17 echipe participante la întrecerea masculină s-au numărat și formații din Africa, Asia și America de Sud, putem afirma că la Moscova s-a disputat de fapt un mic cam-

pionat mondial. Sînt bucuroși să relev progresul accentuat realizat de țările europene. Federația internațională de Baschet va sprijini și pe viitor organizarea unor asemenea turnee de baschet în cadrul Jocurilor Sportive Prietenești”.

Ne-am adresat apoi lui NORMAN READ (Nova Zeelandă), campionul olimpic în proba de 50 km marș. „Sînt pentru prima oară la Moscova, și-a început el declarația, dar îmi pare rău că nu am putut să o cinstesc cu o performanță pe măsura amabilității invitației ce mi s-a făcut de a participa la Jocuri. Am rămas îndalorat față de moscoviții și voi reveni oricînd cu plăcere pe stadioanele Moscovei pentru a răsplăti cum se cuvine dragostea cu care am fost înconjurat. Am rămas uimit de bazele sportive care fac din Moscova un adevărat rai al tineretului. Să mai mă mire deci, că în asemenea condiții an de an, ies la iveală atîtea talente strălucite?”

Japonezul SUVA KUTUDZO, câștigătorul turneului de lupte libere la categoria 52 kg., nu-și ascundea de fel bucuria prilejuită de această frumoasă victorie: „Fără falsă modestie, trebuie să vă spun că victoria mea reprezintă o adevărată performanță. Nu trebuie să uitați că aici, la Moscova, s-au întâlnit luptători de mare valoare. Iar eu practic luptele de numai 3 ani. Am rămas impresionat de clasa luptătorilor sovietici și bulgari și socolesc că învîntăminte pe care mi le-au oferit aceste întreceri îmi vor folosi în viitoarea mea activitate sportivă”.

Suedezul STIG ANDERSON, câștigătorul probei de caiac simplu, ne-a spus: „Am satisfacția de a fi cucerit medalia de aur în cadrul

unui concurs care a reunit multe nume mari ale canotajului. M-am impresionat în mod special de pregătirea canotorilor sovietici și romini care, ca și la Melbourne, și-au dovedit clasa înaltă. M-am împrietenit cu vîstășii romini și voi fi fericit să-i reîntîlnesc la Gand”.

Despre atletul GERARDO BONHOFF, campion al Argentinei și Americii de Sud în probele de 100 și 200 m, cronicarii de specialitate n-au scris de astă dată prea mult, întrucît el a concurat... în afară de concurs. „Federația argentiniană — ne-a spus el — mi-a interzis să particip la Jocurile de la Moscova. Din această cauză n-am putut lua startul decît „hors-concurs”. Am rămas încîntat de tot ce am văzut la Moscova, dar mai ales de prietenia cu adevărat copleșitoare a poporului sovietic. Îmi voi aminti înoldeauna cu nespuse plăceri de seara minunății pe care eu și soția mea am petrecut-o acasă la atletul sovietic Vladlen Mejedov”.

... Sportivi, antrenori, arbitri, conducători părăsesc în aceste zile Moscova și se întorc în patrie. În inimile lor, Jocurile Sportive Prietenești trăiesc încă din plin!

Sportivii romini au plecat spre patrie și vor sosi mercuri seara la București

MOSCOVA 11 (Prin telefon de la trimișii noștri). Puțin după ora amiezii, o lungă coloană de autobuze aștepta în fața hotelului „Novo Moskovskaia”. Aceleași autobuze care, zile în șir, îi purtaseră pe sportivii romini de la hotel la stadionul Lujniki, la sala Energia sau la baza nautică de la Himki. De data aceasta, autobuzele se pregăteau să-i ducă pe sportivii romini la gara Kurskaia. Unul câte unul, veseli și expansivi, sportivii romini au coborît din camere și s-au urcat în autobuze. Pe străzi, în drum spre gară, moscoviții le-au făcut semne prietenești cu mîna și le strigau:

— Dașidaniu! Mir i drujbal
În fața gării, sportivii romini au luat parte la mingul organizat în cinstea înapoierii în țară a delegației tineretului român la cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. De pe peron, se auzeau melodii sovietice și românești. Sportivii noștri n-au întîrziat să recunoască

„În Bucureștiul iubii” și „Sanie cu zurgălăi”, cîntate cu cuvinte rusești. Firește că la această prietenescă despărțire nu putea lipsi nici popularul șlagăr „București, București” al lui Tabacnikov...

Ora 15.45. În uralele miilor de tineri moscoviți, trenul cu delegații romini la Festival se pune în mișcare. Răsună majestuoase, acordurile imnului F.M.T.D., iar tinerii prezenți pe peron aruncă cu flori către ferestrele vagoanelor. După un șert de oră, în aclamații la fel de susținute, în sunetele fanfarei și literalmente „bombardați” cu flori, pleacă și sportivii. De pe peron se aud tineri strigînd:

— La revedere, dragi prieteni romini! Vă așteptăm cu drag, la noi întreceri, în Moscova prietenească. Aclamațiile nu mai conținesc. Din tren, flutură batiste, se fac semne prietenești cu mîna.

— La revedere și mulțumim pentru minunata voastră ospitalitate!

★

Miercuri seara, sportivii romini se vor afla din nou în mijlocul nostru. Îi așteptăm cu bucurie și cu o firească nerăbdare!

FOTBAL PESTE HOTARE

CAMPIOANA IUGOSLAVIEI, STEAUA ROȘIE, ÎNVINȘĂ ÎN PRIMUL MECI DIN CAMPIONAT

Duminică a fost inaugurat în Iugoslavia campionatul de fotbal pe anul 1957/1958. Prima etapă s-a soldat cu o mare surpriză. Campioana țării, Steaua roșie Belgrad, jucînd pe teren propriu în compania echipei Dinamo Zagreb a pierdut cu scorul de 2-1. Cele două goluri ale învingătorilor au fost înscrise de Clonci. Pentru învingători a înscris Rudinski. Un scor identic a fost înregistrat și în întâlnirile: Partizan — Zagreb și Vardar Skopje — Zvezdnicar Sarajevo. În prima întâlnire Partizan a jucat în deplasare la Zagreb. Pentru învingători a înscris Herzeg iar pentru învinguși Medved. Tot în deplasare a fost realizată și victoria echipei Vardar. Spartak Subotica a dispus „acasă” de Vojvodina Novi Sad cu scorul de 3-1. Pentru învingători au înscris Orneanov (2) și Marovici. Pentru învinguși a înscris Vencinovic. De subliniat că acest jucător a ratat o levitură de la „11 m.”. Cel mai mare scor al etapei a fost realizat de echipa Hajduk Split care a înscris pe Beogradski S. K. cu 4-0. Au înscris: Fapeš (2), Vicoević și Vidosevič. Și în sfîrșit, Radnicki Belgrad a învins destul de greu pe noua promovată Split cu 3-2.

...ȘI CAMPIOANA CECOSLOVACIEI A FOST ÎNVINȘĂ

În prima etapă a returului campionatului cecoslovac de fotbal s-au desfășurat două meciuri întrucît celelalte patru echipe care trebuiau să joace între ele au dat jucători reprezentativei cecoslovace care a participat la turneul de fotbal din cadrul turneului de la Moscova. Surpriza etapei a avut loc la Brno unde Ruda Hvezda din localitate a dispus cu scorul de 4-2 de Dukla Praga, campioana țării. Cunoștința noastră, Spartak Hradec Kralove, a terminat la egalitate ce Slovan Bratislava: 1-1, Spartak Praga Sokolovo a învins greu

pe teren propriu pe Tatran Prešov cu 3-2, iar Dynamo Praga a dispus în deplasare de Banik Kladno cu 3:2.

Pe stadionul din Tallin s-a desfășurat duminică întâlnirea internațională de fotbal dintre echipa Finlandei care a participat la cea de-a III-a ediție a Jocurilor sportive internaționale prietenești și formația estonă Kalev. Meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 3:3.

TURNUL INTERNAȚIONAL DE ȘAH DE LA SZCZAWNO ZDROJ

Turneul internațional de șah de la Szczawno Zdroj a continuat cu desfășurarea partidelor noastre runde la 10-a, 11-a și 12-a. Din cele trei partide jucate reprezentantul nostru Victor Ciociltea a terminat numai una în runda a

12-a el a cedat în fața marelui maestru sovietic Gheller, partidele cu Sliwa (R.P. Polonă) și Nachlik (R.P. Polonă) fiind întrerupte. Jucătorul maghiar Szabo, neînvingător până acum, a suferit două înfrîngeri în fața lui Bogdanovic (R.P. F. Iugoslavia) și Fichtl (R. Cehoslovacă).

Iată câteva rezultate înregistrate: Runda a 10-a: Szabo (R. P. Ungară) — Gheller (U.R.S.S.) 1/2-1/2; Runda a 11-a: Gheller — Sliwa 1-0; Holmov — Gromek 1-0; Plater — Orbann 1/2-1/2; Runda a 12-a: Holmov — Frantz 0-1; Bogdanovic — Sliwa 1-0; După 12 runde în clasament conduce marele maestru Gheller (U.R.S.S.) cu 10 1/2 puncte urmat de Holmov (U.R.S.S.) 8 1/2 (o partidă întreruptă); Szabo (R. P. Ungară) 8 1/2 și Bogdanovic (R. P. F. Iugoslavia) cu 7 puncte.

SPORTIVII DE LA RECOLTA ÎN R. P. POLONĂ

Zilele acestea a plecat în R. P. Polonă un numeros grup de sportivi ai asociației Recolta, care vor participa la o mare întrecere sportivă internațională satească. La întrecerile care vor avea loc la Wloclawku (în apropiere de Varșovia) între 14-18 august, concurează sportivi de la sate din 11 țări.

50,70 m.! Maria Diți a stabilit un nou record la aruncarea suliței

50,70 m.! Nou record național la aruncarea suliței femeii! Aceasta este performanța care a dat strălucire celei de a treia zile a concursului de selecție al atleților noștri în vederea apropiatelor Jocuri Balcanice. La exact 10 zile după ce a trecut de mult rivnița graniță a celor 50 de metri, Maria Diți a corectat din nou — pentru a patra oară în acest sezon — recordul țării la aruncarea suliței. Așa cum rezultă din tabelul pe care-l publicăm în pagia a 7-a a numărului nostru de astăzi, noul record o situează pe Diți pe locul 6 în rîndul celor mai bune aruncătoare din Europa. Rezultatele: 1. Maria Diți 50,70 m. nou record. 2. Ilona Miclos 45,71 m. 3. A. Zimbresteanu 39,81 m.

A fost o după-amiază interesantă. Semnalul de începere al întrecerilor l-au dat săritorii cu prăjină pe care — fericită precauție — organizatorii i-au adus la concurs cu o oră înaintea celorlalți. Și proba nu s-a demînțit nici de data aceasta, terminîndu-se abia odată cu căderea inserării. Spectatorii au urmărit cu interes deosebit această întrecere, care era prima confruntare a celor mai buni prăjinisti după obținerea de către Zoltan Szabo a noului record de 4,22 m. Dar Szabo a fost cel care

a dezamăgit cel mai mult. El a trecut 4 m. abia din a treia încercare. (Szabo are însă „circumstanțe atenuante” nefiind încă restabilit după un traumatism). În schimb, Metodie Tradafilov a reputat o frumoasă și surprinzătoare victorie cu un promițător record personal: 4,10 m. Iată clasamentul probei: 1. Tradafilov 4,10 m. 2. Z. Szabo 4,00 m. 3. M. Dumitrescu 4,00 m. H. C. Denisenko 4,00 m.

După ce cu o zi înainte și-a adjudecat victoria la săritura în lungime, Sorin Ioan a triumfat și la triplu. Rezultatul de 14,62 m., deși este departe de posibilitățile sale, îl aduce pe locul doi în acest an. Între săritorii noștri (după M. Stein 14,86 m.). După Ioan, s-au clasat în ordine: 2. Șt. Stoian 14,43 m. 3. V. Zăvădescu 14,23 m. La 400 m., două lucruri interesante: duelul dintre Wiesenmayer și Sudrigean, decis la liniș în favoarea primului (48,5—48,6) și valorosul record personal al lui Gr. Enache, clasat pe locul 3 cu 49,0 sec. (al 4-lea rezultat românesc al sezonului). La 110 m.g. de semnalat victoria lui Ardeleanu asupra lui Ursac, dar timpurile nu

MARIA DIȚI

sînt dintre cele mai bune: 1. Ardeleanu 15,2; 2. Ursac 15,3; 3. Păunescu 15,3 (record personal); 4. Ignat 15,4. Nimic de semnalat la aruncarea discului, decît poate, rezultatele submediocre: 1. Manolescu 47,66 m. 2. Vîlsan 44,87 m. 3. Purdea 44,72 m. 4. Coveianu 43,32 m. O cursă interesantă a fost cea de 5.000 m. Favoritul, Ion Veliciu a dus mult timp trena dar n-a putut să se desprindă la

timp de adversarii mai buni la sprint și clasamentul arată astfel: 1. Moscovici 14:42,8; 2. V. Pop 14:43,4 3. Veliciu 14:45,6; 4. Timaciș 15:28,8. La 200 m.: 1. Măgdaș 22,2 sec.; 2. Stoensescu 22,5; 3. Ficleanu 23,3.

Dintre celelalte probe feminine, în afară de suliță, a reținut atenția, firec, săritura în înălțime. Iolanda Balas a sărit ușor 1,67 m., iar Eva Maier 1,50 m. Cursa de 80 m.g. care a trebuit să se alerge de două ori din cauza unei neglijențe grave a organizatorilor, s-a soldat cu următoarele rezultate: 1. Șerban 11,6; 2. Jung 11,7; 3. Băltăgescu 11,9. La stafetele de 4x100 m.: 49,5 sec. fetele (Sicoe, Bendiu, Luță, Ruse) și 42,3 sec. băieții (Prisiccanu, Kadar, Pop, Măgdaș).

La pentatlon femeii probele au fost câștigate de: înălțime 1,42 m. Maria Pandele, greutate 10,74 m. A. Dragomirescu, 200 m. 26,3 sec. S. Băltăgescu și 80 m.g. 12,2 sec. S. Băltăgescu. La cele 6 probe din decathlon au învins, pe rînd: 100 m. 11,5 sec. Dincă; lungime 6,46 m. Cincă; greutate 12,59 m. Zimbresteanu; 110 m.g. 15,8 sec. Dincă; disc 39,97 m. Zimbresteanu și prăjină 3,80 m. Zimbresteanu.

Echipa de baschet a Armatei Populare Chineze joacă mine la Orașul Stalin

Orașul Stalin găzduiește mine prima întâlnire din cadrul turneului pe care-l întreprinde în țara noastră reprezentativa de baschet a Armatei Populare Chineze. Echipa Armatei R. P. Chineze este o formație valoroasă, din care fac parte 4 maeștri ai sportului și trei din componenții naționalei care ne-a vizitat anul trecut.

Oaspeții întîlnesc mine după amiază pe terenul Tractorul din Orașul Stalin selecționata de tineret a Romîniei. Tinerii noștri baschetbaliști, antrenați de A. Predescu și C. Riegler, au susținut ultimul meci de verificare duminică, în compania echipei Dinamo București. Lotul de tineret este alcătuit din: Nedelea, Vanya,

Szebestien, Suhal, Hoffman, Till, Wilwert, Buzan, Mittelman, I. Diniescu, Borcescu, Ortinschi,

Motocicliștii de la Dinamo participă la concursul internațional de la Karl Marxstadt

Duminică 18 august, se va desfășura pe străzile orașului Karl Marxstadt tradiționala competiție de viteză pe circuit „Sachsenring-grennen” (Circuitul Saxoniei) care se află la a 30-a ediție.

La startul acestei importante întreceri se aliniază cei mai valoroși specialiști ai curselor de viteză pe circuit din numeroase țări. Printre participanții din acest an, se numără și următorii patru motocicliști de la Dinamo: Mircea CERNEȘCU, Ludovic SZABO, Mihai POP și Tudor POPA, care vor parăși Capitala în cursul zilei de joi.

Competiția se aleargă pe un circuit de 8 km. 731 care va fi acoperit de 12-15 ori, ceea ce înseamnă că, diferitele categorii de cilindrate, vor parcurge o distanță de 100-130 km.

Flamura roșie U. T. A. — Reprezentativa orașului Gottwaldov 3-1 (3-0)

Praga 12 (prin telefon). Flamura roșie U.T.A. și-a inaugurat astăzi turneul în Cehoslovacia jucînd la Gottwaldov în compania reprezentativei orașului, de care a dispus cu scorul de 3-1 (3-0). Jocul a fost de o factură tehnică ridicată datorită echipei romîne care a practicat un fotbal rapid, a combinat frumos în special în prima repriză cînd a înscris cele trei goluri. La reluare, mulțumiți de rezultat, arădanii nu mai insistă și permit gazdelor să înscrie golul de onoare. Pentru învingători cele trei goluri au fost marcate de Boitoș, pentru învinguși a înscris Vilimek. Au asistat 3500 de spectatori. A arbitrat Klapak.